

<https://amf.ui.ac.ir>

Journal of Asset Management and Financing
E-ISSN: 2383-1189
Vol. 9, Issue 2, No. 33, Summer 2021, p 99-124
Received: 31.08.2021 Accepted: 02.11.2021

Research Paper

The Impacts of Non-Financial Information and Integrated Reporting Information on Decision-Making: Investment Behavior with an Empirical Approach

Yahya Kamyabi*

Associate Professor, Department of Accounting, Faculty of Economics and Administrative Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran
y.kamyabi@umz.ac.ir

Bahram Mohseni Maleki

Assistant Professor, Department of Accounting, Faculty of Economics and Administrative Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran
b.mohsenim@umz.ac.ir

Amir Javady Nia

Ph.D. Candidate, Department of Accounting, Faculty of Economics and Administrative Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran
a.javadinia@stu.umz.ac.ir

Abstract

Changing the information needs of the users of accounting information has altered the forms and information contents of accounting reports. However, changes in the accounting reporting system, regardless of its effects, are risky. Therefore, the purpose of this study was to investigate the impacts of the dissemination of non-financial information and the use of an integrated reporting system on investor decision-making. The required data were collected through a questionnaire designed by 3 scenarios for 3 similar groups. In the 1st, 2nd, and 3rd scenarios, only financial information, simultaneous use of financial and non-financial information, and information of an integrated reporting system, were presented, respectively. Wilcoxon and Mann-Vinty tests were used to test the research hypotheses. The results showed that decision-making based on financial information led to a decision that maximized the shareholders' interests, while the investors would tend to make sound decisions if non-financial information was also provided. Finally, disseminations of financial and non-financial information in the columns were no different from that of the information of the integrated reporting system.

Keywords: integrated reporting system, decision making, investment behavior, investment decision

Introduction

Changing the information needs of the users of accounting information has changed the forms and information contents of accounting reports. Dissemination of non-financial information along with financial information and movement towards integrated reporting are the signs of acceptance of this issue by the developers of accounting standards and managers of economic units. However, changes in the accounting reporting system, regardless of its effects, are risky.

Disseminations of the economic, social, and environmental information of an economic unit together and coherently not only reduce some problems caused by traditional financial reporting but also increase the credibility and reputation of that economic unit and management complex. There are ethical risks that ultimately lead to ease of financing and alleviation of the cost of capital by eliminating traditional financial reporting, including information conflicts and inconsistencies and lack of explanation of the relationship between financial and non-financial information, and paying attention to the form of information presentation. Therefore, it is obvious that non-financial information should be used in a special way to meet the users' information needs. Integrated reporting as a new method in financial reporting pays attention to these issues and can solve these problems. Hampton (2012) argued that integrated reporting was a far better system than traditional reporting systems because it could provide both financial and non-financial information simultaneously. In general, such a method of reporting not only controls the company's risk but also helps to gain organizational legitimacy and also the company's financial success in the future. In addition, an integrated reporting system pays attention to the form of information presentation and uses various tools like charts to better present the information. Accordingly, this

*Corresponding author

Kamyabi, Y., Mohseni Malek, B., Javady Nia, A. (2021). The Impacts of Non-Financial Information and Integrated Reporting Information on Decision-Making: Investment Behavior with an Empirical Approach. *Journal of Asset Management and Financing*, 9(2),99-124.

2383-1189 / © 2021 The Authors. Published by University of Isfahan

This is an open access article under the by-nc-nd/4.0/ License (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>).

<http://dx.doi.org/10.22108/amf.2021.129706.1681>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23831189.1400.9.2.5.4>

research aimed to investigate the impacts of dissemination of non-financial information and the use of an integrated reporting system on investor decision-making.

Method and Data

This study was descriptive and applied research based on the results. The required data were collected through a questionnaire designed by 3 scenarios for 3 similar groups. 161, 137, and 124 questionnaires were completed and received by the 1st, 2nd, and 3rd groups, respectively. In the mentioned scenarios, only financial information, simultaneous use of financial and non-financial information, and information of the integrated reporting system were presented, respectively. Wilcoxon and Mann-Vinty tests were utilized to test the research hypotheses.

Findings

The findings of this study revealed that decision-making based on financial information led to a decision that maximized the shareholders' interests, while the investors would be willing to make sustainable decisions if non-financial information was provided as well. Finally, disseminations of financial and non-financial information in the columns were not different from that of the information in the integrated reporting system. Dissemination of non-financial information was of considerable importance to the investors as it could change their decisions. However, there was no difference in the way this information was disseminated.

Conclusion and discussion

Decision-making based on financial information led to an economic and rational decision. When the decision-maker made decisions solely based on financial information, he/she would make a decision that fits the definition of classical economic theories. In such a range of information reporting, the decision-maker could only consider personal interests and take steps to maximize them, but he/she did not regard other factors, such as environmental, social, and strategic components in his/her decision.

In addition, the individuals' decisions were different when financial and non-financial pieces of information were reported together compared to when only financial information was published. People in these situations paid more attention to the impacts of their decisions on "sustainability" factors. There were two different inferences based on this issue: First, the subjects examined non-financial information, including the information related to environmental, social, and strategic factors, and concluded that weak performance of the economic unit concerning these components would lead to poor financial performance in the future. Therefore, they made such a decision with the same rational decision approach to maximize their personal interests. On the other hand, the participants' reasoning for making such a decision might go beyond self-interest. In other words, they would legitimize and invest in an enterprise based on how much it cared about the environment, its employees' conditions, and society. In any case, the result of this hypothesis demonstrated the importance of disseminating non-financial information.

Like the simultaneous provision of financial and non-financial information, dissemination of information through integrated reporting had a significant impact on the individuals' decisions. This result revealed that the test subjects understood the information of integrated reports and used it in their decision models. However, no difference was found between the dissemination of information in the form of integrated reporting and those of financial and non-financial information in the traditional way. This indicated that various phenomena of cognitive sciences, such as form and manner of expression, confusion, irrelevant information, etc., affected the decisions while determining the relationships and interactions between the different types of financial and non-financial information did not influence the test subjects' decisions.

References

- Abhayawansa, S. & Guthrie, J. (2010). Intellectual capital and the capital market: A review and synthesis. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, 14(3), 196–226. <https://doi.org/10.1108/14013381011095472>
- Abolfathi, H., Jafari, M., Noorullahzadeh, N. & Khosravipour, N. (2021). Investigating the economic implications of integrated reporting quality with respect to the role of corporate characteristics. *Empirical Accounting Research*, 11(2), 181-200. (In Persian)
- Abolfathi, H., Noorullahzadeh, N., Jafari, M. & Khosravipour, N. (2020). Investigating the implications of integrated reporting quality on company valuation and company future performance with emphasis on the role of complexity and external financing needs. *Management Accounting and Auditing Knowledge*, 9(35), 133-199. (In Persian)
- Amran, A. & Keat Ooi, S. (2014). Sustainability reporting: Meeting stakeholder demands. *Strategic Direction*, 30(7), 38-41. <https://doi.org/10.1108/SD-03-2014-0035>.
- Bhimani, A. & Langfield-Smith, K. (2007). Structure, formality and the importance of financial and non-financial information in strategy development and implementation. *Management Accounting Research*, 18(1), 3-31. <https://doi.org/10.1016/j.mar.2006.06.005>.
- Bonner, S. (2008). *Judgment and Decision Making in Accounting*. (Ali Parsaian, Second Edition Transl., 2016) Tehran: Etihad Publishing. (In Persian)
- Burke, J. & Clark, C. E. (2016). The business case for integrated reporting: Insights from leading practitioners, regulators, and academics. *Business Horizons*, 59(3), 273-283. <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2016.01.001>.
- Capusneanu, S., Barbu, C. M. & Aslam, H. D. (2012). New dimensions of performance measurement. *Annales Universitatis Apulensis: Series Oeconomica*, 14(2), 334-347.

- Chapman G. B. & Johnson E. J. (1999). Anchoring, confirmatory search, and the construction of values. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 79(3), 115-153.
- Chapman, G. B. & Johnson, E. J. (2002). Incorporating the irrelevant: Anchors in judgments of belief and value. In T. Gilovich, D. Griffin, & D. Kahneman (Eds.), *Heuristics and biases: The psychology of intuitive judgment* (pp. 120–138). Cambridge : Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511808098.008>.
- Cheng, M. M., Green, W. J. & Ko, J. C. W. (2014). The impact of strategic relevance and assurance of sustainability indicators on investors' decisions. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 34(1), 131-162. <https://doi.org/10.2308/ajpt-50738>.
- Choo, C. W. (2006). *The knowing organization: How organizations use information to construct meaning, create knowledge, and make decisions* (2nd ed.). New York: Oxford University Press.
- Churet, C. & Eccles, R. G. (2014). Integrated reporting, quality of management, and financial performance. *Journal of Applied Corporate Finance*, 26(1), 56-64. <https://doi.org/10.1111/jacf.12054>.
- Clayton, A. F., Rogerson, J. M. & Ramped, I. (2015). Integrated reporting vs. sustainability reporting for corporate responsibility in South Africa. *Bulletin of Geography- Socio- Economic Series*, 29(29), 7-17. <https://doi.org/10.1515/bog- 2015- 0021>.
- Cohen, J. R., Holder- Webb, L. & Zamora, V. L. (2015). Nonfinancial information preferences of professional investors. *Behavioral Research in Accounting*, 27(2), 127-153. <https://doi.org/10.2308/bria- 51185>.
- Cohen, J., Holder- Webb, L., Nath, L. & Wood, D. (2011). Retail investors' perceptions of the decision- usefulness of economic performance, governance, and corporate social responsibility disclosures. *Behavioral Research in Accounting*, 23(1), 109-129. <https://doi.org/10.2308/ bria.2011.23.1.109>.
- Dumay, J., Bernardi, C., Guthrie, J. & Demartini, P. (2016). Integrated reporting: A structured literature review. *Accounting Forum*, 40(3), 166-185. <https://doi.org/10.1016/j.accfor.2016.06.001>.
- Esch, M., Schnellbacher, B. & Wald, A. (2019). Does integrated reporting information influence internal decision making? An experimental study of investment behavior. *Business Strategy and the Environment*, 28(4), 599-610. <https://doi.org/10.1002/bse.2267>.
- Epstein, M. J. & Roy, M. J. (2001). Sustainability in action: Identifying and measuring the key performance drivers. *Long Range Planning*, 34(5), 585-604. [https://doi.org/10.1016/S0024- 6301\(01\)00084- X](https://doi.org/10.1016/S0024- 6301(01)00084- X).
- Ghosh, D. & Wu, A. (2012). The effect of positive and negative financial and nonfinancial performance measures on analysts' recommendations. *Behavioral Research in Accounting*, 24(2), 47–64. <https://doi.org/ 10.2308/bria- 10283>.
- Hampton, R. (2012). Brace yourself: More regulatory changes. *Accountancy SA*, 14(2), 22-23.
- Huk, T. (2006). Who benefits from learning with 3D models? The case of spatial ability. *Journal of Computer Assisted Learning*, 22(6), 392-404. <https://doi.org/10.1111/j.1365- 2729.2006.00180.x>.
- Ittner, C. D., Larcker, D. F. & Rajan, M. V. (1997). The choice of performance measures in annual bonus contracts. *Accounting Review*, 72(2), 231-255.
- Kahneman, D., Slovic, P. & Tversky, A. (Eds.) (1982). *Judgment under uncertainty: Heuristics and biases*. New York: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511809477>.
- Knauer, A. & Serafeim, G. (2014). Attracting long- term investors through integrated thinking and reporting: A clinical study of a biopharmaceutical company. *Journal of Applied Corporate Finance*, 26(2), 57-64. <https://doi.org/10.1111/jacf.12067>.
- Lai, A., Melloni, G. & Stacchezzini, R. (2016). Corporate sustainable development: Is 'integrated reporting' a legitimization strategy? *Business Strategy and the Environment*, 25(3), 165–177. <https://doi.org/10.1002/bse.1863>
- Lambert, R. A. (1998). Customer satisfaction and future financial performance discussion of are nonfinancial measures leading indicators of financial performance? An analysis of customer satisfaction. *Journal of Accounting Research*, 36, 37-46. <https://doi.org/10.2307/2491305>.
- Laszlo, C. & Zhexembayeva, N. (2011). Embedded sustainability: A strategy for market leaders. *European Financial Review*, 15, 38-41.
- Lev, B. & Zarowin, P. (1999). The boundaries of financial reporting and how to extend them. *Journal of Accounting Research*, 37(2), 353-385. <https://doi.org/10.2307/2491413>.
- Lin, S. (2007). The modified internal rate of return and investment criterion. *The Engineering Economist*, 21(4), 237-247. <https://doi.org/10.1080/00137917608902796>.
- Luft, J. (2009). Nonfinancial information and accounting: A reconsideration of benefits and challenges. *Accounting Horizons*, 23(3), 307-325. <https://doi.org/10.2308/acch.2009.23.3.307>.
- Meadow, C. T. & Yuan, W. (1997). Measuring the impact of information: Defining the concepts. *Information Processing & Management*, 33(6), 697-714. [https://doi.org/10.1016/S0306- 4573\(97\)00042- 3](https://doi.org/10.1016/S0306- 4573(97)00042- 3).
- Michelon, G. (2011). Sustainability disclosure and reputation: A comparative study. *Corporate Reputation Review*, 14(2), 79-96. <https://doi.org/ 10.1057/crr.2011.10>.

- Morshedzadeh, M. & Ghorbani, M. (2016). Integrated thinking; Integrated reporting. *Journal Of The Auditor*, 93, 44-51. (In Persian)
- Oliver, J., Vesty, G. & Brooks, A. (2016). Conceptualising integrated thinking in practice. *Managerial Auditing Journal*, 31(2), 228-248. <https://doi.org/10.1108/MAJ-10-2015-1253>.
- Papadakis, V. M., Lioukas, S. & Chambers, D. (1998). Strategic decision- making processes: The role of management and context. *Strategic Management Journal*, 19(2), 115-147. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-0266\(199802\)19:23.O.CO;2-5](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-0266(199802)19:23.O.CO;2-5).
- Pike, B., Curtis, M. B. & Chui, L. (2013). How does an initial expectation bias influence auditors' application and performance of analytical procedures? *Accounting Faculty Publications*, 88(4), 1413-1431.
- Qiu, Y., Shaukat, A. & Tharyan, R. (2016). Environmental and social disclosures: Link with corporate financial performance. *British Accounting Review*, 48(1), 102–116. <https://doi.org/10.1016/j.bar.2014.10.007>.
- Rezaei, F., Torabian, M. & Mokhtari, F. (2018). Relation of the value of accounting information in the integrated reporting approach. *Research in Accounting and Economic Sciences*, 2(5), 67-80. (In Persian)
- Rikhardsson, P. & Holm, C. (2008). The effect of environmental information on investment allocation decisions: An experimental study. *Business Strategy and the Environment*, 17(6), 382–397. <https://doi.org/10.1002/bse.536>.
- Rowbottom, N. & Locke, J. (2016). The emergence of <IR>. *Accounting and Business Research*, 46(1), 83–115. <https://doi.org/10.1080/00014788.2015.1029867>.
- Schwarz, J., Beloff, B. & Beaver, E. (2002). Use sustainability metrics to guide decision- making. *Chemical Engineering Progress*, 98(7), 58-63.
- Schwenk, C. R. (1995). Strategic decision- making. *Journal of Management*, 21(3), 471-493. <https://doi.org/10.1177/014920639502100304>.
- Serafeim, G. (2015). Integrated reporting and investor clientele. *Journal of Applied Corporate Finance*, 27(2), 34-51. <https://doi.org/10.1111/jacf.12116>.
- Shepherd, N. & Rudd, J. M. (2014). The influence of context on the strategic decision- making process: A review of the literature. *International Journal of Management Reviews*, 16(3), 340-364. <https://doi.org/10.1111/ijmr.12023>.
- Simon, H. A. (1957). *Models of man. Social and rational; mathematical essays on rational human behavior in a social setting*. New York: Wiley.
- Simon, H. A. (1979). Rational decision making in business organizations. *American Economic Review*, 69(4), 493-513.
- Simons, T., Pelled, L. H. & Smith, K. A. (1999). Making use of difference: Diversity, debate and decision comprehensiveness in top management teams. *Academy of Management Journal*, 42(6), 662-673.
- Socea, A. D. (2012). Managerial decision- making and financial accounting information. *Procedia—Social and Behavioral Sciences*, 58, 47-55. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.09.977>.
- Steyn, M. (2014). Organisational benefits and implementation challenges of mandatory integrated reporting: Perspectives of senior executives at South African listed companies. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 5(4), 476-503. <https://doi.org/10.1108/SAMPJ-11-2013-0052>.
- Tversky, A. & Kahneman, D. (1974). Judgment under uncertainty: Heuristics and biases. *Science*, 185, 1124-1130. <https://doi.org/10.1126/science.185.4157.1124>.
- Wadi'i, M., Khalilan, A., Hazarkhani, S. E. & Tavassoli, F. F. (2013). Review of the latest developments in integrated financial reporting. *Iran Accounting Conference*, 11. (In Persian).

تأثیر اطلاعات غیر مالی و اطلاعات گزارشگری یکپارچه بر تصمیم‌گیری: رفتار سرمایه‌گذاری با رویکرد تجربی

یحیی کامیابی

دانشیار، گروه حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

y.kamyabi@umz.ac.ir

بهرام محسنی ملکی رستاقی

استادیار، گروه حسابداری، گروه حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

b.mohsenim@umz.ac.ir

امیر جوادی نیا

دانشجوی دکتری، گروه حسابداری، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

a.javadinia@stu.umz.ac.ir

چکیده

هدف: تغییر نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان اطلاعات حسابداری موجب تغییر شکل و محتوای اطلاعاتی گزارش‌های حسابداری شده است. انتشار اطلاعات غیر مالی در کنار اطلاعات مالی و حرکت به سوی گزارشگری یکپارچه از نشانه‌های پذیرش این موضوع از سوی تدوین‌کنندگان استانداردهای حسابداری و مدیران واحدهای اقتصادی است؛ با این حال تغییرات در سیستم گزارشگری حسابداری بدون توجه به اثرات آن، عملی پرمخاطره است؛ از این رو هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثیر انتشار اطلاعات غیر مالی و استفاده از سیستم گزارشگری یکپارچه بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران است.

روش: این پژوهش از نوع توصیفی است و از منظر نتیجه، پژوهشی کاربردی به شمار می‌رود. داده‌های لازم از طریق پرسشنامه با طراحی سه سناریو برای سه گروه مشابه جمع‌آوری شد. برای گروه اول، دوم و سوم به ترتیب ۱۶۱، ۱۳۷ و ۱۲۴ پرسشنامه تکمیل و دریافت شد. در سناریوی اول فقط اطلاعات مالی، در سناریوی دوم، اطلاعات مالی و غیر مالی به صورت توامان و در سناریوی سوم اطلاعات سیستم گزارشگری یکپارچه ارائه شد. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش نیز آزمون ویلکاکسون و من - ویتنی استفاده شد.

نتایج: تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات مالی، موجب اتخاذ تصمیمی برای حداکثر کردن منافع سهامداران شده است؛ اما اگر اطلاعات غیر مالی نیز ارائه شود، سرمایه‌گذاران به اتخاذ تصمیمات پایداری تمایل پیدا می‌کنند. در نهایت، انتشار اطلاعات مالی و غیر مالی به صورت سستی نیز تفاوتی با انتشار اطلاعات در گزارشگری یکپارچه ندارد. انتشار اطلاعات غیر مالی برای سرمایه‌گذاران اهمیت چشمگیری دارد و ممکن است تصمیمات سرمایه‌گذاران را تغییر دهد؛ با این حال تفاوتی در چگونگی انتشار این اطلاعات وجود ندارد.

کلیدواژه‌ها: گزارشگری یکپارچه، تصمیم‌گیری، رفتار سرمایه‌گذاری، تصمیمات سرمایه‌گذاری.

* نویسنده مسئول

کامیابی، یحیی، محسنی ملکی رستاقی، بهرام. و جوادی نیا، امیر. (۱۴۰۰) بررسی تأثیر اطلاعات غیر مالی و اطلاعات گزارشگری یکپارچه بر تصمیم‌گیری: رفتار سرمایه‌گذاران با رویکرد تجربی. مدیریت دارایی و تأمین مالی، ۹(۲)، ۹۹-۱۲۴.

مقدمه

امروزه ایجاد ارزش پایدار به هدف اصلی و راهبردی بسیاری از واحدهای اقتصادی تبدیل شده و تحقق آن مستلزم تغییرات اساسی در چارچوب گزارش شگری مالی است. روش‌های سنتی گزارش شگری مالی، محدودیت‌های شایان توجهی دارد؛ زیرا این نوع گزار شگری بر اساس اطلاعات مالی گذشته است و تصویری به نسبت ثابت و محدود از ارزش آفرینی شرکت ارائه می‌دهد؛ در این راستا لو و زاروین^۱ (۱۹۹۹) بیان کردند که سودمندی اطلاعات مالی برای سرمایه‌گذاران در حال کاهش است. آنها علت این کاهش را تسریع تغییرات در تجارت به دلیل افزایش رقابت، مقررات‌زدایی، نوآوری، سرمایه‌گذاری در دارایی‌های نامشهود و تأخیر ذاتی انتشار اطلاعات در سیستم گزارش شگری مالی سنتی عنوان کردند. سیستم‌های گزارش شگری مالی سنتی فقط برخی از اطلاعات لازم استفاده‌کنندگان را فراهم و ارتباط اندکی بین افشای اطلاعات مالی و غیر مالی و استراتژی سازمان برقرار می‌کند (Lev and Zarowin, 1999; Clayton, Rogerson & Rampedi, 2015) و این واقعیت در حالی است که بسیاری از استفاده‌کنندگان برای تصمیم‌گیری آگاهانه نیاز به اطلاعات غیر مالی از جمله اطلاعات اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی با شکل ارائه متفاوت از گزارش شگری سنتی دارند (Amran and Keat, 2015; Ooi, 2014; Clayton and et al., 2015).

انتشار اطلاعات اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی واحد اقتصادی در کنار هم و به صورت منسجم، نه تنها باعث کاهش برخی مشکلات ناشی از گزارش شگری مالی سنتی می‌شود، موجب افزایش اعتبار و خوشنامی آن واحد اقتصادی و مجموعه مدیریتی (Michelon, 2011) و نیز موجب کاهش خطرات اخلاقی می‌شود و در نهایت، به سهولت در تأمین مالی و کاهش هزینه سرمایه می‌انجامد (Esch and et al., 2019). سرفیم^۲ (۲۰۱۵) بیان کرد که سرمایه‌گذاران نسبت به واحدهای اقتصادی ارائه‌دهنده اطلاعات جامع در رابطه با مسائل اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی، احساس اطمینان بیشتری دارند و مدت زمان بیشتری در جایگاه سهامدار در واحد اقتصادی می‌مانند؛ علاوه بر این کوهن و همکاران^۳ (۲۰۱۵) شواهدی مبنی بر نیاز اطلاعاتی سرمایه‌گذاران حرفه‌ای به اطلاعات غیر مالی یافتند؛ در همین راستا کوهن و همکاران^۴ (۲۰۱۱) بیان کردند که امروزه شرکت‌ها به دلایل مختلف از لحاظ اهداف غیر مالی با یکدیگر مقایسه می‌شوند؛ بنابراین اطلاعات غیر مالی در حال حاضر نقش حیاتی ایفا می‌کند؛ با این حال انتشار ساده و سنتی اطلاعات مالی و غیر مالی در کنار یکدیگر تمام معایب مربوط به گزارش شگری مالی سنتی از جمله تضاد و تعارضات اطلاعات، تبیین نشدن رابطه بین اطلاعات و توجه به شکل ارائه اطلاعات را رفع نمی‌کند؛ بنابراین بدیهی است برای تأمین نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان باید از اطلاعات غیر مالی نیز به گونه خاص استفاده کرد (Socea, 2012). گزارش شگری یکپارچه در جایگاه شیوه‌ای نوین در گزارش شگری مالی، به این مشکلات توجه کرده و قادر به حل آنها است (Steyn, 2014; Lai and et al., 2016; Rezaei, 2020). Rezaei, et al., 2018; Abolfathi, Noorullahzadeh, Jafari & Khosravipour, 2020). هامپتون^۵ (۲۰۱۲) معتقد است از آنجایی که گزار شگری یکپارچه، اطلاعات مالی و غیر مالی را هم‌زمان ارائه می‌دهد، سیستمی به مراتب بهتر از سیستم‌های گزار شگری سنتی است. در تکمیل این موضوع، بروک و کلارک^۶ (۲۰۱۶) استدلال کردند تنوع و کیفیت زیاد اطلاعات در سیستم گزار شگری یکپارچه، تصمیمات آینده استفاده‌کنندگان درون و برون سازمانی را بهبود می‌بخشد. به طور کلی، چنین شیوه‌ای از گزارش شگری نه تنها باعث کنترل ریسک شرکت است، به کسب مشروعیت سازمان کمک می‌کند و همچنین موجب موفقیت مالی شرکت در آینده خواهد شد (Cheng, 2014; Green and Ko, 2014)؛ علاوه بر این سیستم گزار شگری یکپارچه به شکل ارائه اطلاعات نیز توجه دارد و از ابزارهای مختلف از جمله

¹. Lev and Zarowin

². Serafeim

³. Cohen, Holder- Webb and Zamora

⁴. Cohen, Holder- Webb, Nath and Wood

⁵. Hampton

⁶. Burke and Clark

نمودار برای ارائه بهتر اطلاعات استفاده می‌کند. این ویژگی در گزارشگری یکپارچه، مبتنی بر نتایج پژوهش‌های حوزه علوم روانشناسی و روان‌شناختی است که نشان می‌دهد برای تأثیرگذاری بیشتر و جلب توجه استفاده‌کنندگان اطلاعات مالی و غیر مالی باید به طراحی اطلاعات بسیار دقت کرد؛ زیرا انتشار اطلاعات به صورت اعداد و ارقام با انتشار همان اطلاعات به صورت نمودار یا شکل‌های دیگر منجر به قضاوت متفاوتی از سوی اشخاص خواهد شد.

به‌طور کلی، با صرف نظر از نوع تصمیم‌گیری، تصمیم‌گیران به اطلاعات اتکاپذیر و مربوط نیاز دارند تا درک درستی از وضعیت حال و آینده شرکت برای خود ترسیم کنند (Meadow and Yuan, 1997). جستجو و پردازش چنین اطلاعاتی در منابع گزارشگری مالی سنتی فرآیندی بسیار زمان‌بر است که به‌طور معمول با دقت کمی انجام می‌شود (Schwenk, 1995)؛ علاوه بر این ممکن است اطلاعات به دست آمده از چند منبع اطلاعاتی با یکدیگر در تضاد و تعارض باشد که این امر تصمیم‌گیری را با مشکل مواجه می‌کند (Choo, 2006)؛ بنابراین به نظر می‌رسد مجموعه اطلاعاتی که گزارشگری یکپارچه، ترکیب و طبقه‌بندی کرده است، بهتر نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان درون و برون‌سازمانی را برآورده می‌کند.

طی سال‌های اخیر، پژوهش‌های متعددی در داخل کشور در رابطه با گزارشگری یکپارچه انجام شده است و بعضی از پژوهش‌ها تنها ادبیات و مفاهیم نظری را مطالعه کرده‌اند (Wadi'i, 2013; Morshedzadeh and Ghorbani, 2016). پژوهش‌های دیگری با رویکرد تجربی، میزان شباهت گزارشگری شرکت‌های داخلی براساس داده‌های تاریخی با شکل استاندارد گزارشگری یکپارچه را اندازه‌گیری کرده‌اند (Abolfathi and et al., 2020). پژوهشگران دیگری نیز ویژگی‌های گزارشگری یکپارچه را در جایگاه نماینده سیستم گزارشگری یکپارچه مطالعه کرده‌اند (Rezaei and et al., 2018)؛ در حالی که یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین ویژگی‌های گزارشگری یکپارچه، شکل و طراحی آن است (Esch and et al., 2019). پژوهش‌های انجام‌شده در داخل و خارج از کشور به‌صورت هم‌زمان تأثیر شکل ارائه اطلاعات در سیستم گزارشگری یکپارچه را بررسی نکرده‌اند؛ علاوه بر این تأثیر مفید بودن گزارشگری یکپارچه در رابطه با تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان درون و برون‌سازمانی در پژوهش‌های پیشین مطالعه نشده است؛ بنابراین پژوهش حاضر با بهره‌گیری از سناریوی اسچ^۱ و همکاران (۲۰۱۹) برای کمی‌سازی گزار شگری پایداری و گزار شگری یکپارچه، به دنبال پاسخ به این پرسش است که آیا و چطور اطلاعات اضافی پایداری و اطلاعات منتشر شده به وسیله سیستم گزارشگری یکپارچه قادر به تأثیر بر کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری تصمیم‌گیرندگان برون‌سازمانی و به‌ویژه سرمایه‌گذاران است.

برای تحقق این هدف، ساختار پژوهش بدین‌گونه طراحی شد که پس از بررسی مبانی نظری و پیشینه پژوهش، فرضیه‌های پژوهش ارائه می‌شود؛ سپس روش پژوهش مطرح می‌شود و درنهایت، یافته‌ها و نتیجه‌گیری پژوهش تجزیه و تحلیل و پیشنهادهای مرتبط با پژوهش ارائه می‌شود.

مبانی نظری

مطالعات علوم اعصاب شناختی نشان می‌دهد فرآیند قضاوت و ویژگی‌های آن از اساسی‌ترین فعالیت‌های شناختی مغز است که در طول زندگی افراد مجبور به انجام آن هستند (Pike, 2013). قضاوت و تصمیم‌گیری امری عادی و روزمره به شمار می‌رود؛ اما در عین حال موضوعی بسیار بااهمیت است و از عوامل بسیاری تأثیر می‌گیرد که کمتر کسی از آثار این عوامل باخبر است. در حوزه سرمایه‌گذاری نیز قضاوت و تصمیم‌گیری اهمیت زیادی دارد و درواقع، روند سرمایه‌گذاری برپایه قضاوت و تصمیم‌گیری استوار شده است. منظور از قضاوت، شکل دادن به دیدگاه درباره یک شیء، یک رویداد یا یک پدیده است. در سرمایه‌گذاری مفهوم قضاوت در

^۱. Esch

قالب ارزیابی وضعیت حال و پیش‌بینی وضعیت، شرایط یا رویدادهای آینده (که درباره آن آگاهی وجود ندارد) شکل می‌گیرد (Bonner, 2008).

مفهوم نزدیک به قضاوت، تصمیم است. مقصود از تصمیم، آهنگ یا قصد انجام دادن کاری یا ارائه راه‌حل برای مسئله مطرح و اقدام به انجام کار است (Bonner, 2008). این تعریف نشان می‌دهد جنس تصمیم از نوع ابزار است نه مقصد. گرچه مفهوم قضاوت و تصمیم متفاوت از یکدیگر بیان می‌شود، این دو مفهوم یک وظیفه کلی را بر عهده دارند و به بیان بهتر، قضاوت آهنگ و عزم موضوعی را به صورت ذهنی و تصمیم‌گیری آهنگ و عزم موضوعی را به صورت عینی بیان می‌کند؛ بنابراین این دو مفهوم مکمل یکدیگر هستند. قضاوت و تصمیم‌گیری در افراد به موضوعی روزمره تبدیل شده است که به طور خودآگاه و ناخودآگاه آن را انجام می‌دهند؛ با این حال شواهد بسیاری نشان می‌دهد کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری در حوزه‌های مختلف و به‌ویژه در سرمایه‌گذاری، با کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری ایده‌آل فاصله دارد. پژوهشگران علوم شناختی این شکاف کیفی را ناشی از عقلانیت محدود تصمیم‌گیرندگان فردی می‌دانند. اگرچه افراد سعی در تصمیم‌گیری منطقی و عقلایی دارند، توانایی‌های شناختی محدود آنها در حوزه فرآیند پردازش اطلاعات، منجر به متأثر شدن تصمیم و درنهایت، تغییر تصمیم ایشان می‌شود (Simon, 1957)؛ علاوه بر این ممکن است اشخاص توانایی لازم برای جمع‌آوری تمام اطلاعات مربوط را نداشته باشند و قادر به پردازش اطلاعات برای تجزیه و تحلیل بازخورد تصمیم خود نیز نباشند؛ بنابراین تصمیم‌گیرندگان فردی راهی به جز استفاده از روش‌های ابتکاری که مستعد سوگیری است، برای کاهش این پیچیدگی‌ها نمی‌بینند (Kahneman, Slovic and Tversky, 1982). به طور کلی، کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری یک شخص متأثر از توانایی‌ها، ویژگی‌ها، خصوصیت درونی و سایر عوامل مربوط به شخص قضاوت‌کننده و افزون بر آن عوامل بیرونی مانند فرآیند شناخت، فرآیند قضاوت، محیط، انگیزه‌ها، بازخورد، عوامل کنترلی و مؤلفه بااهمیت اطلاعات خواهد بود (Bonner, 2008).

اطلاعات از ملزومات فرآیند تصمیم‌گیری اقتصادی است (Choo, 2006) که از راه‌های مختلف و به شکل‌های گوناگون تأمین می‌شود. در بین گروه‌های مختلف اطلاعات، اطلاعات مالی در حوزه تصمیمات اقتصادی اهمیت ویژه‌ای دارد؛ چون فقدان اطلاعات مالی، تمایل سرمایه‌گذار را در فرآیند سرمایه‌گذاری کاهش می‌دهد. به طور کلی، تصمیم‌گیری اقتصادی به دانش، تجربه و محیط سازمانی بستگی دارد (Simon, 1979)؛ همچنین به‌ویژه اطلاعات مالی از دیدگاه نظریه‌های مالی کلاسیک مبنای تصمیم‌گیری عقلایی خواهد بود؛ برای مثال لئین (2007) نرخ بازده داخلی و معیار ارزش فعلی را مبنایی مناسب برای تصمیم‌گیری اقتصادی در نظر می‌گیرد. استفاده از معیارهای مالی، شخص تصمیم‌گیرنده را قادر می‌سازد چندین پروژه براساس معیارهای مالی رتبه‌بندی و آنها را با یکدیگر مقایسه کند (Papadakis, Lioukas and Chambers, 1989)؛ همین‌طور یکی از مهم‌ترین اهداف در سرمایه‌گذاری‌ها، رسیدن به بازده مورد انتظار و به‌شینه سازی ثروت شخص است (Lin, 2007)؛ بنابراین مدیران گاهی به دلایل مختلف از جمله حفظ سمت شغلی و خوشنامی مجبور به تلاش برای تحقق اهداف سرمایه‌گذاران هستند (Schwarz, Beloff and Beaver, 2002). درواقع، اگر مدیریت، اهداف سرمایه‌گذاران را تنها مسائل مالی ببیند، هدف راهبردی شرکت را نیز بر همین اساس قرار می‌دهد و به مسائل غیر مالی کمتر توجه می‌کند؛ بنابراین با توجه به مطالب یادشده، فرضیه اول پژوهش به شرح زیر طراحی می‌شود:

فرضیه اول: تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات مالی منجر به اتخاذ تصمیمی با بازده آتی بیشتر خواهد شد.

یافته‌های پژوهش شپارد و رود^۱ (2014) نشان می‌دهد تهیه و تنظیم اطلاعات مالی یکی از مهم‌ترین مراحل فرآیند تصمیم‌گیری است؛ افزون بر این ادبیات موجود در حوزه تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران بر اطلاعات غیر مالی درباره مسائل زیست‌محیطی، راهبردی و ... نیز تأکید کرده است و درواقع، اعتقاد بر این است که این دو شکل از اطلاعات لازم و ملزوم یکدیگر هستند و تنها در صورتی به بیشینه‌ترین کارایی خود می‌رسند که با یکدیگر ادغام و به صورت توأمان برای تصمیم‌گیری استفاده شوند (Bhimani and Langfield, 2007). افشای اطلاعات اضافی غیر مالی در کمترین حالت اثربخشی خود، به استفاده‌کنندگان تلقین می‌کند که این واحد اقتصادی نسبت به فعالیت‌های خود پاسخگو است؛ همچنین زمانی که اطلاعات مالی و غیر مالی در کنار یکدیگر افشا شود، سرمایه‌گذار بهتر تصمیم بالقوه خود را تجزیه و تحلیل و از عواقب ناخواسته آن جلوگیری می‌کند (Laszlo and Zhexembayeva, 2011). به علاوه اطلاعات غیر مالی از شاخص‌های اصلی عملکرد مالی واحد اقتصادی در آینده است که امکان پیش‌بینی عملکرد مالی را به سرمایه‌گذاران می‌دهد (Ittner, Larcker and Rajan, 1998). در نقطه مقابل، اطلاعات غیر مالی نیز بدون اطلاعات مالی ناقص و گمراه‌کننده تلقی می‌شود. اگر بنگاهی اقتصادی، تنها اطلاعاتی در رابطه با برنامه‌ها و چشم‌اندازهای آتی خود در قالب اطلاعات غیر مالی افشا کند و از ارائه اطلاعات مالی صرف نظر کند، سرمایه‌گذاران و دیگر استفاده‌کنندگان این اطلاعات نمی‌توانند توان شرکت را در برآورده ساختن برنامه‌ها و چشم‌اندازهای شرکت بسنجند. در این باره اپستین و روی^۲ (2001) استدلال می‌کنند که در طی فرآیند تصمیم‌گیری، سرمایه‌گذاران به صداقت بنگاه اقتصادی در رابطه با مسائل راهبردی ادعا شده توجه و آن را در کنار اطلاعات مالی بررسی خواهند کرد. اهمیت اطلاعات غیر مالی به صورت تجربی به وسیله پژوهش اسچ و همکاران (2019) نیز تأیید شده است. ایشان با بررسی اطلاعات مالی و غیر مالی برای سرمایه‌گذاری به این نتیجه رسیدند که سرمایه‌گذاران در مدل تصمیم‌گیری خود، وزن مناسبی را برای اطلاعات غیر مالی در نظر می‌گیرند.

با توجه به مطالب بیان شده، اعتقاد بر این است که اگر تصمیم‌گیرندگان، اطلاعات مالی و غیر مالی را به صورت توأمان در دسترس داشته باشند، تصمیم آنها متفاوت خواهد بود با زمانی که فقط اطلاعات مالی در دسترس دارند؛ بنابراین فرضیه دوم پژوهش به شرح زیر طراحی شده است:

فرضیه دوم: سرمایه‌گذارانی که بر اساس اطلاعات مالی و غیر مالی تصمیم‌گیری می‌کنند، در مقایسه با سرمایه‌گذارانی که تنها بر اساس اطلاعات مالی تصمیم‌گیری می‌کنند، تمایل بیشتری به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های «پایدار» دارند.

گزارشگری یکپارچه و تفکر یکپارچه، نگرشی جامع در راستای تحقق به ارزش‌آفرینی پایدار واحد اقتصادی است (Dumay, 2016). Bernardi, Guthrie and Demartini. گزارشگری یکپارچه به طور کلی، بیان می‌کند چگونه استراتژی، حاکمیت، عملکرد و چشم‌انداز سازمان در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت به خلق ارزش منتهی می‌شود. این شکل از گزارشگری، اطلاعاتی که در گزارش‌های سنتی شامل گزارش مالی، گزارش مدیریت، گزارش نظارت و گزارش‌های توسعه پایدار منتشر می‌شود را در مجموعه‌ای منسجم، ترکیب و با بیان ارتباط، آنها را افشا می‌کند. گزارش یکپارچه محتوای وسیع‌تری را برای داده‌های عملکرد فراهم می‌کند، چگونگی تناسب توسعه پایدار در عملیات یا تجارت را روشن می‌کند و ممکن است در ایجاد پایداری در فرآیند تصمیم‌گیری شرکت کمک کند. این فرآیند گزارشگری، بر مفهوم شش «سرمایه» مختلف در سازمان در جایگاه ارکان ارزش‌آفرینی استوار است. این سرمایه‌ها شامل سرمایه مالی، انسانی، فکری، تولیدی، طبیعی (زیست‌محیطی) و اجتماعی است (Rowbottom and Locke, 2016). از

¹. Shepherd and Rudd

². Epstein and Roy

آنجا که بیشتر این سرمایه‌ها با داده‌های کمی بیان نمی‌شود، اطلاعات مربوط به‌طور عمده به‌صورت اشکال مختلف شامل کمی، کلامی و تصویری تهیه می‌شود. به گزارش یکپارچه نه‌تنها در جایگاه ابزاری برای ایجاد اعتماد و کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین شرکت و سهامداران توجه می‌شود (Huk, 2017)، ابزاری برای جذب سرمایه‌گذاران و کاهش هزینه تأمین مالی نیز شناخته می‌شود (Knauer, 2014)؛ علاوه بر این اطلاعات مندرج در سیستم گزارشگری یکپارچه برای تصمیم‌گیری‌های داخلی نیز استفاده می‌شود (Socea, 2012). کورت و اکسلز^۱ (2014) به این نتیجه رسیدند که استفاده از گزارشگری یکپارچه به‌دلیل افزایش کیفیت تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات طبقه‌بندی شده و جامع، موجب بهبود وضعیت مالی و نیز وضعیت اعتباری شرکت می‌شود. همپتون^۲ (2012) دلیل رشد و بهبود وضعیت شرکت را پس از شروع گزارشگری یکپارچه در بررسی هم‌زمان تمام اطلاعات شامل اطلاعات مالی و غیر مالی شرکت توسط مجموعه مدیریتی دانست. به‌طور کلی، پژوهش‌های انجام‌شده در حوزه گزارشگری یکپارچه، نتایج مشابه و یکسانی را نشان می‌دهد. عمده شرکت‌هایی که از گزارشگری یکپارچه استفاده کردند از لحاظ وضعیت مالی و اعتبار بیرونی رشد معناداری داشتند؛ بر همین اساس، پژوهش ابوالفتحی و همکاران (۱۴۰۰) پیامدهای اقتصادی کیفیت گزارشگری یکپارچه با توجه به نقش ویژگی‌های شرکتی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران را بررسی کرد. نتایج پژوهش ایشان نشان می‌دهد بازار سرمایه نگرش مثبتی نسبت به شرکت‌هایی دارد که از رویکرد گزارشگری یکپارچه برای ارائه اطلاعات خود استفاده می‌کنند و این نگرش مثبت منجر به افزایش ارزش‌گذاری شرکت می‌شود؛ به‌علاوه نتایج پژوهش نشان‌دهنده آن است که رابطه مثبت میان ارزش‌گذاری شرکت و گزارشگری یکپارچه در شرکت‌های دارای پیچیدگی سازمانی و شرکت‌های نیاز به تأمین مالی خارجی بیشتر، قوی‌تر است؛ همچنین ایشان دریافتند که گزارشگری یکپارچه از طریق ارائه اطلاعات شفاف و جامع سبب می‌شود تصمیم‌گیرندگان داخلی تصمیمات بهینه‌ای اتخاذ کنند که موجب بهبود عملکرد آتی شرکت می‌شود.

گزارشگری یکپارچه نسبت به سایر روش‌های گزارشگری از چند دیدگاه بر تصمیم‌گیری متفاوت است؛ به‌طوری که در گزارشگری یکپارچه تمام اطلاعات به‌صورت یکجا منتشر می‌شود. زمانی که گروه اطلاعات از یک منبع به‌صورت یکجا منتشر شود، میزان تضاد و تعارض در آن اطلاعات منتشر شده به حداقل ممکن می‌رسد؛ درمقابل اگر اطلاعات از منابع مختلف و به‌صورت منفرد جمع‌آوری شود، ممکن است تضادها و تعارضات ظاهری و باطنی بسیاری در آنها وجود داشته باشد که کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان را کاهش می‌دهد (Choo, 2006)؛ افزون بر این انتشار اطلاعات به‌صورت یکجا باعث می‌شود استفاده‌کنندگان اطلاعات حسابداری، زمان کمتری را صرف جستجو و پردازش اطلاعات کنند و از «اثر خستگی» تأثیر نگیرند؛ به‌علاوه زمانی که تمام اطلاعات لازم برای تصمیم‌گیری فراهم باشد، تصمیم‌گیرندگان به دنبال اطلاعات نخواهند رفت؛ بنابراین در این صورت احتمال اینکه اطلاعات مهم و اثرگذار را از دست بدهند، به حداقل ممکن می‌رسد؛ علاوه بر این در چنین شرایطی تصمیم‌گیرندگان از اثر اطلاعات اضافی نیز تأثیر نمی‌گیرند. اگر تصمیم‌گیرندگان به دنبال اطلاعات در منابع مختلف باشند، ممکن است اطلاعات اضافی و نامربوط را جمع‌آوری و پردازش کنند.

وجه تمایز دیگر گزار شگری یکپارچه نسبت به سایر گزارش‌ها، مرتبط ساختن اطلاعات مالی و غیر مالی و نیز تعیین میزان تأثیر این اطلاعات بر یکدیگر است. برخی از اطلاعات مالی یا غیر مالی در ظاهر بسیار ناچیز و بی‌اهمیت است؛ اما عده‌ای از صاحب‌نظران با استدلال بر پدیده اثر پروانه‌ای (اثر تغییرات کوچک) معتقدند که ممکن است این اطلاعات مالی و غیر مالی در آینده و در شرایط خاص تأثیر به‌سزایی در وضعیت واحد اقتصادی بر جای بگذارد. حال اگر اثر اطلاعات بر سایر مؤلفه‌های مهم مشخص باشد، همان‌گونه که در گزارشگری یکپارچه تنظیم شده است، به تصمیم‌گیرنده کمک می‌کند پیش‌بینی بهتری از وضعیت آتی واحد اقتصادی

¹. Churet and Eccles

². Hampton

داشته باشد که در نهایت، منجر به تصمیم‌گیری بهتر وی خواهد شد. پژوهش تجربی الیور و بروکس^۱ (2016) نیز این نظریه را حمایت می‌کند.

تفاوت دیگر، در کمی‌سازی و وزن‌دهی به اطلاعات است. کمی‌سازی و وزن‌دهی مناسب به اطلاعات مالی و غیر مالی و همچنین مرتبط‌کردن این اطلاعات با یکدیگر و در نهایت، تعیین میزان تأثیر این اطلاعات بر یکدیگر، موجب می‌شود شخص تصمیم‌گیرنده ساختاری مناسب در ذهن خود برای اتخاذ تصمیم مناسب ترسیم کند (Luft, 2009). در نهایت، آخرین تفاوت تأثیرگذار بر تصمیم‌گیری در گزارشگری یکپارچه، مربوط به طراحی و ساختار گزارشگری یکپارچه است. نکته مهم این تفاوت، در این پرسش نهفته است که آیا اثر اطلاعاتی که در قالب گزارشگری یکپارچه منتشر می‌شود بر تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان اطلاعات حسابداری، با اثر همان اطلاعات که با شیوه دیگر منتشر می‌شود، متفاوت است یا خیر. روان‌شناختان معتقدند که اطلاعات با نشانه‌های خاص و برجسته، توانایی جذب توجه انسان را دارد (Capusneanu, Barbu and Aslam, 2012)؛ به عبارت دیگر جدا از ماهیت و محتوای اطلاعات، شکل و شیوه بیان آن اطلاعات نیز بر تصمیم‌گیری و قضاوت اشخاص مختلف تأثیرگذار خواهد بود. شکل خاص اطلاعات، توجه و سازوکارهای شناختی انسان را به‌طور ویژه به خود جلب و ذهن را به اصطلاح مجبور به لنگراندازی می‌کند. لنگراندازی فرآیندی مداخله‌گر است که توسط تورسکی و کاهنمن^۲ (1974) معرفی شده است. تکیه‌گاه، لنگرگاه یا مبنای قضاوت نیز نمادی برجسته و چشمگیر است که در آغاز فرآیند قضاوت مشاهده می‌شود و تنها نشانه‌ای از اطلاعات است (Chapman and Johanson, 2002). لنگراندازی نوعی سوگیری شناختی است که طی آن ذهن ناخودآگاه مجبور می‌شود در فرآیند تصمیم‌گیری به اطلاعات برجسته و خاصی تکیه کند که توان لنگر شدن را دارند. درواقع، ذهن روی اطلاعات برجسته یا قسمتی از آن گیر می‌افتد و زحمت جستجوی بیشتر را به خود نمی‌دهد؛ بنابراین از آنجا که گزارشگری یکپارچه دارای چارچوب‌های تصویری زیادی است که به احتمال زیاد توانایی تبدیل به لنگر را دارد، ممکن است استفاده‌کنندگان گزارش‌های یکپارچه تصمیمات متفاوتی نسبت به استفاده‌کنندگان اطلاعات به‌طور کامل مشابه اما با شیوه ارائه سنتی اخذ کنند. با توجه به مطالب بیان شده، اعتقاد بر این است که اگر تصمیم‌گیرندگان اطلاعات لازم برای تصمیم را از منبع گزارشگری یکپارچه تأمین کنند، تصمیم متفاوتی اتخاذ می‌کنند نسبت به زمانی که این اطلاعات را از منابع دیگر جمع‌آوری کنند؛ بنابراین فرضیه سوم و چهارم پژوهش به شرح زیر طراحی شده است:

فرضیه سوم: سرمایه‌گذارانی که براساس اطلاعات گزارشگری یکپارچه تصمیم‌گیری می‌کنند، در مقایسه با سرمایه‌گذارانی که تنها براساس اطلاعات مالی تصمیم‌گیری می‌کنند، تمایل بیشتری به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های «پایدار» دارند.

فرضیه چهارم: سرمایه‌گذارانی که براساس اطلاعات گزارشگری یکپارچه تصمیم‌گیری می‌کنند، در مقایسه با سرمایه‌گذارانی که براساس اطلاعات مالی و غیر مالی تصمیم‌گیری می‌کنند، تمایل بیشتری به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های «پایدار» دارند. (اثر شکل ارائه اطلاعات)

پژوهش حاضر در جایگاه نخستین پژوهش با الگوبرداری از چارچوب گزارشگری یکپارچه، سناریویی براساس اطلاعات واقعی یک شرکت طراحی کرده است تا اشخاص مورد آزمون در شرایط نزدیک به واقعیت تصمیم‌گیری کنند؛ همچنین این پژوهش شروع

¹. Oliver and Brooks

². Tversky and Kahneman

³. Anchor

تغییر گزارشگری مالی سنتی به سمت گزارشگری پایدار و گزارشگری یکپارچه است. این سیستم‌های گزارشگری مالی نوین از سوی بسیاری از جوامع حسابداری و حسابرسی و صاحب‌نظران مختلف برای رفع مشکلات گزارشگری سنتی تجویز شده است. این موضوع در شرایطی است که در حال حاضر آثار استفاده از سیستم‌های گزارشگری یادشده در جایگاه سیستم‌های قادر به رفع معایب سیستم گزارشگری مالی سنتی، مشخص نشده است.

روش پژوهش

جامعه آماری این پژوهش شامل تمام اشخاص حقیقی است که در سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ در بازار اوراق بهادار تهران مشغول به فعالیت سرمایه‌گذاری بوده‌اند. برای بررسی تجربی فرضیه‌های پژوهش به پیروی از اسچ و همکاران (2019) از سناریویی^۱ براساس اطلاعات واقعی یک شرکت استفاده شده است. این سناریو برای سه گروه همسان با سه نوع از اطلاعات طراحی شده است؛ گروه اول که تنها با استفاده از اطلاعات مالی تصمیم‌گیری خواهد کرد، گروه دوم که با استفاده از اطلاعات مالی و غیر مالی تصمیم‌گیری خواهد کرد و در نهایت، گروه سوم که با استفاده از گزارش یکپارچه تصمیم‌گیری می‌کند. پرسشنامه هر سه گروه شامل پرسش‌های جمعیت‌شناختی و اطلاعات اولیه در رابطه با سرمایه‌گذاری نیز است. گفتنی است که گروه سوم از لحاظ محتوا، اطلاعاتی به‌طور کامل مشابه با گروه دوم دریافت می‌کند؛ بنابراین تنها تفاوت بین گروه دوم و گروه سوم در شکل ارائه اطلاعات است. بعد از مطالعه سناریو، از اشخاص مورد آزمون درخواست می‌شود نسبت به اختصاص یک میلیارد ریال در دو شرکت تصمیم‌گیری کنند؛ پس اشخاص مورد آزمون به غیر از پرسش‌های مربوط به متغیرهای زمینه‌ای، موظف به پاسخ‌دادن به یک پرسش هستند و متغیر وابسته پژوهش نیز متغیری تک - پرسشی است. از مزیت اصلی متغیر تک - پرسشی، خسته‌نشدن اشخاص مورد آزمون در فرآیند پاسخگویی است که منجر به درک بیشتر وی در انجام این امر خواهد شد. از آنجا که برای بررسی پایایی متغیر به حداقل سه پرسش نیاز است؛ بنابراین برای متغیرهای تک - پرسشی امکان اندازه‌گیری پایایی فراهم نیست؛ همچنین به علت ساده‌بودن پرسش (چقدر تمایل دارید در شرکت الف/ب سرمایه‌گذاری کنید؟) نیازی به بررسی روایی متغیر نیز نخواهد بود و پرسش مدنظر به صورت مستقیم تمایل اشخاص مورد آزمون برای سرمایه‌گذاری در شرکت الف یا ب را مشخص می‌کند؛ بنابراین بدیهی است این پرسش درجه‌ای قابل قبول از آنچه مدعی سنجش آن است را برآورد می‌کند؛ با این حال این روش اندازه‌گیری متغیر، در پژوهش اسچ و همکاران (2019) نیز استفاده شده و خود استنادی مبنی بر وجود روایی و پایایی ابزار اندازه‌گیری استفاده‌شده در پژوهش حاضر است.

پرسشنامه‌های یادشده به گروههایی در شبکه‌های مجازی ارسال شد که اعضای آنها شامل اشخاص حقیقی است که در سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ در بازار اوراق بهادار تهران مشغول به فعالیت سرمایه‌گذاری بوده‌اند. سهولت و صرفه‌جویی در زمان از مزیت‌های اصلی این گروههای مجازی برای توزیع پرسشنامه است؛ افزون‌بر این چنین محیطی، مملو از اشخاص متنوعی از لحاظ سن، نوع و میزان تحصیلات، تجربه و جنسیت است که با توجه به هدف پژوهش حاضر ممکن است منجر به جمع‌آوری داده‌هایی با قابلیت تعمیم بیشتر شود. برای راستی‌آزمایی مبنی بر آنکه اشخاص مورد آزمون در بازار اوراق بهادار تهران مشغول به فعالیت هستند، از ایشان پرسش‌هایی از جمله ساعات معامله، روزهای تعطیل، حداقل مبلغ خرید پرسیده شد. پاسخ‌دهنده‌ای که هر سه پرسش را پاسخ دهد، فردی فرض می‌شود که در بازار اوراق بهادار تهران تجربه سرمایه‌گذاری داشته است. تعداد دقیق پرسشنامه‌های توزیع شده به دلیل سازوکار شبکه‌های مجازی قابل اندازه‌گیری نیست؛ با این حال اشخاص بازدیدکننده پرسشنامه‌ها در بازه زمانی دی‌ماه ۱۳۹۹ تا اوایل

۱. سناریو در پیوست شرح داده شده است.

خردادماه ۱۴۰۰ برای گروه اول، دوم و سوم به ترتیب ۳۶۷، ۲۰۳ و ۱۹۸ نفر بوده است و برای گروههای یاد شده به ترتیب ۱۶۱، ۱۳۷ و ۱۲۴ پرسشنامه کامل و سالم دریافت شد.

همان‌طور که بیان شد، متغیر وابسته پژوهش، میزان تمایل شخص مورد آزمون برای سرمایه‌گذاری در شرکت الف یا ب است. پرسشنامه الکترونیکی برای اندازه‌گیری متغیر مدنظر به شکلی طراحی شده است که اگر شخص مورد آزمون تمایل به سرمایه‌گذاری در شرکت الف دارد، از یک تا ده با حرکت متحرک الکترونیکی میزان تمایل خود را نشان دهد؛ بنابراین میزان حرکت متحرک نشان‌دهنده تمایل شخص مورد آزمون برای سرمایه‌گذاری در شرکت الف و مابقی نوار متحرک نشان‌دهنده تمایل شخص مورد آزمون برای سرمایه‌گذاری در شرکت ب است.^۱ متغیر مستقل پژوهش نیز گروههای اول، دوم و سوم است؛ بدین صورت که اگر شخصی در گروه اول باشد، با مقیاس اسمی از گروه دوم و سوم متمایز خواهد بود. این موضوع برای گروه دوم و سوم نیز صدق می‌کند.

در ادامه، اطلاعات جمعیت‌شناختی اشخاص مورد آزمون با تفکیک جنسیت، سن و تجربه ارائه شد؛ سپس آمار توصیفی متغیرهای مختلف با نمایندگی میانگین در نقش شاخص مرکزی و انحراف معیار در جایگاه شاخص پراکندگی به تفکیک جنسیت و تجربه بیان شد؛ همچنین برای آزمون فرضیه‌ها، از آزمون ویلکاکسون^۲ و من - وینتی^۳ استفاده شد. برآورد ضریب در نرم‌افزار Amos24 انجام و قبل از آن آزمون کالموگروف - اسمیرنوف برای تعیین شکل توزیع داده‌ها استفاده شد. آزمون ویلکاکسون، آزمونی ناپارامتریک است که برای مقایسه متغیری در دو گروه مبتنی بر مقیاس رتبه‌ای استفاده می‌شود. این آزمون زمانی مشروعیت پیدا می‌کند که داده‌های مورد آزمون دارای توزیع غیر نرمال باشد. فرضیه صفر و فرضیه یک این آزمون به شرح زیر است:

فرضیه صفر: میزان متغیر وابسته در دو گروه تفاوت معناداری ندارد.

فرضیه یک: میزان متغیر وابسته در دو گروه تفاوت معناداری دارد.

بنابر پیش‌فرض‌های این آزمون، زمانی که سطح معناداری آماره Z کمتر از ۰/۰۵ شود، فرضیه یک تأیید می‌شود. فرضیات پژوهش حاضر نیز بر همین اساس تأیید یا رد می‌شود. این آزمون برای سه فرضیه نخست پژوهش استفاده می‌شود؛ با این حال این آزمون تنها وجودداشتن یا نداشتن تفاوت بین دو گروه را نشان می‌دهد و قادر به تعیین رتبه‌بندی دو گروه نیست. برای رفع این مشکل، در راستای آزمون فرضیه چهارم پژوهش از آزمون من - وینتی استفاده شده است. آزمون من - وینتی نیز آزمونی ناپارامتریک است که در آن فرآیند رتبه‌بندی اتفاق می‌افتد؛ به عبارت دیگر این آزمون برتری گروهی نسبت به گروه دیگر را نشان می‌دهد. گفتنی است که آزمون ویلکاکسون و من - وینتی در نسخه‌های مختلف نرم‌افزار SPSS برآوردشدنی است.

یافته‌ها

جدول ۱ اطلاعات مربوط به مشارکت‌کنندگان آزمون را به نمایش گذاشته است. همان‌گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، برای گروه اول، دوم و سوم به ترتیب ۶۴، ۶۲ و ۶۲ درصد مرد و مابقی زن هستند. به‌طور کلی، ۶۳ درصد مرد و ۳۷ درصد زن به سناریوهای این پژوهش پاسخ دادند. از لحاظ سن، مدرک تحصیلی و تجربه مرتبط نیز بین گروههای مختلف، فراوانی به‌طور تقریبی مشابهی دیده می‌شود؛ برای مثال درصد اشخاص مورد آزمونی که مدرک تحصیلی آنها کارشناسی ارشد بوده است، برای سه گروه اول، دوم و سوم به ترتیب ۲۶، ۲۴ و ۲۶ درصد است. همگون‌بودن اشخاص مورد آزمون در چنین پژوهشی بسیار ضروری است؛ چون دارای سناریوی مختلف برای گروههای یکسان است. در این پژوهش این موضوع مدنظر قرار گرفته است.

^۱. توضیحات بیشتر مربوط به سناریو در پیوست ۱ ارائه شده است.

^۲. Wilcoxon

^۳. Mann - Whitney

جدول (۱) اطلاعات جمعیت‌شناختی

Table (1). Demographic information

مبنا	گروه اول		گروه دوم		گروه سوم		مجموع	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۱۰۴	۶۴	۸۶	۶۲	۷۸	۲۶۸	۶۳
	زن	۵۷	۳۶	۵۱	۳۷	۴۶	۱۵۴	۳۷
سن	کمتر از ۲۵	۲۱	۱۳	۱۵	۱۱	۱۹	۵۵	۱۳
	بین ۲۵ تا ۳۰	۶۷	۴۱	۴۶	۳۳	۴۰	۱۵۳	۳۶
	بین ۳۰ تا ۳۵	۳۹	۲۴	۳۷	۲۷	۳۳	۱۰۹	۲۶
	بین ۳۵ تا ۴۰	۱۲	۸	۱۵	۱۰	۱۴	۴۱	۱۰
	بیش از ۴۰	۲۲	۱۴	۲۴	۱۹	۱۸	۶۴	۱۵
مدرک تحصیلی	کارشناسی	۵۶	۳۵	۳۳	۲۴	۳۰	۱۱۹	۲۸
	کارشناسی ارشد	۴۲	۲۶	۳۳	۲۴	۳۲	۱۰۷	۲۵
	دانشجوی دکتری	۲۹	۱۸	۴۳	۳۱	۳۷	۱۰۹	۲۶
	دکتری	۳۴	۲۱	۲۸	۲۱	۲۵	۸۷	۲۱
تجربه	کمتر از ۵ سال	۵۴	۳۴	۴۲	۳۱	۳۳	۱۲۹	۳۱
	بین ۵ تا ۱۰ سال	۵۲	۳۲	۵۳	۳۹	۳۵	۱۴۰	۳۳
	بین ۱۰ تا ۱۵ سال	۲۹	۱۸	۱۵	۱۱	۲۳	۶۷	۱۶
	بین ۱۵ تا ۲۰ سال	۱۳	۹	۱۹	۱۴	۱۲	۴۵	۱۱
	بیش از ۲۰ سال	۵	۹	۸	۶	۲۱	۴۱	۱۰

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار پاسخ سه گروه را به صورت کلی و با تفکیک جنسیت و تجربه نشان می‌دهد.

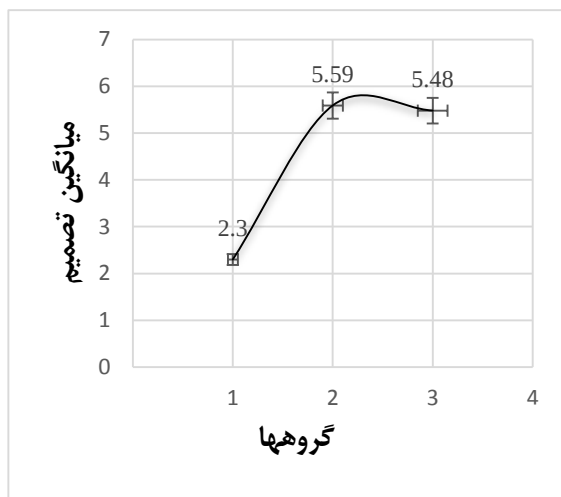
جدول (۲) آمار توصیفی

Table (2). Descriptive statistics

تفکیک بر حسب	گروه اول		گروه دوم		گروه سوم	
	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
به صورت کلی	۲/۳۰	۱/۵۲	۵/۵۹	۲/۰۲	۵/۴۸	۲/۸۴
جنسیت	مرد	۲/۲۰	۱/۵۲	۵/۵۳	۱/۹۶	۵/۵۲
	زن	۲/۴۴	۱/۵۱	۵/۷۰	۲/۰۷	۵/۴۲
تجربه	کمتر از ۵ سال	۲/۴۰	۱/۵۶	۴/۷۵	۲/۷۶	۴/۵۰
	۵ تا ۱۰ سال	۱/۹۳	۰/۵۵	۴/۰۹	۲/۲۱	۵/۰۹
	۱۰ تا ۱۵ سال	۲/۱۳	۱/۳۵	۵/۴۸	۲/۱۳	۵/۲۶
	۱۵ تا ۲۰ سال	۱/۶۹	۱/۸۲	۵/۴۳	۲/۲۲	۶/۲۵
	بیشتر از ۲۰ سال	۱/۸۴	۱/۵۱	۷/۰۴	۱/۵۵	۶/۱۹

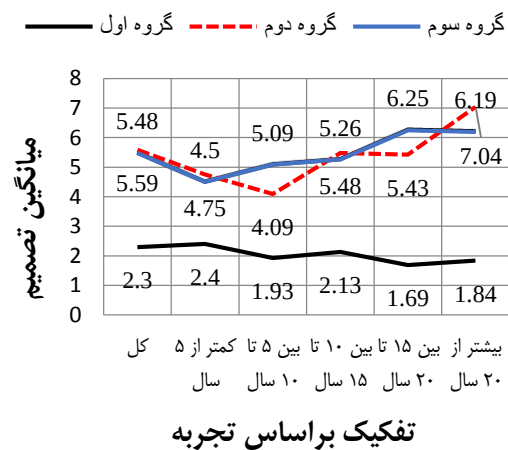
همان‌طور که جدول ۲ نشان می‌دهد، میانگین پاسخ گروه اول، دوم و سوم به ترتیب برابر با ۲/۳۰، ۵/۵۹ و ۵/۴۸ است که نشان می‌دهد بین پاسخ گروه اول با گروه دوم و سوم تفاوت مشهودی وجود دارد.

این موضوع نشان می‌دهد شاخص‌های مبتنی بر اطلاعات مالی، تصمیم افراد را به سمت تصمیم‌گیری‌های اقتصادی می‌کشاند. شکل ۱ نشان می‌دهد زمانی که فقط اطلاعات مالی منتشر می‌شود، ۷۳ درصد تمایل وجود دارد برای سرمایه‌گذاری در شرکتی که دارای بازده آتی بیشتر است و تنها ۲۳ درصد تمایل برای سرمایه‌گذاری در شرکتی وجود دارد که بازده کمتر برای آن پیش‌بینی شده است؛ با این حال تمایل ۲۳ درصدی برای شرکتی با بازده کمتر ممکن است ناشی از ریسک‌پذیر نبودن سرمایه‌گذار باشد که با تقسیم سرمایه خود در هر دو شرکت به دنبال به حداقل رساندن ریسک سیستماتیک خود است. در جدول ۲ میانگین و انحراف معیار پاسخ مشارکت‌کنندگان در آزمون با تفکیک جنسیت و تجربه نیز بیان شده است. همان‌گونه که در این جدول ملاحظه می‌شود، تفاوت چشمگیری بین میانگین پاسخ‌های زن و مرد وجود ندارد؛ در حالی که میانگین سه گروه تفکیک‌شده براساس تجربه با استناد بر اطلاعات جدول ۲ و شکل ۲ کمی متفاوت است.

شکل (۱) تصمیم‌گیری کل نمونه

Figure (1). Decision making of the whole sample

شکل (۲) تصمیم‌گیری سه گروه به تفکیک تجربه

Figure (2). Decision making of three groups by experience

در گروه‌های دوم و سوم، با افزایش تجربه، تصمیمات اتخاذ شده اشخاص مورد آزمون با شدت بیشتری به سمت تصمیمات «پایداری» میل می‌کند؛ برای مثال میانگین اشخاص مورد آزمونی که تجربه کمتر از ۵ سال دارند، برابر با ۴/۷۵ است؛ به عبارت دیگر کمی بیشتر از میانگین اشخاصی است که هنوز به دنبال سرمایه‌گذاری در شرکتی هستند که تنها بازده مناسبی از لحاظ اقتصادی دارد و توجهی به اطلاعات پایداری ندارند؛ اما در همین گروه دوم زمانی که تجربه اشخاص مورد آزمون بیشتر از ۲۰ سال باشد، میانگین پاسخ ایشان به ۷/۰۴ می‌رسد که به‌طور چشمگیری با تصمیم‌گیری اشخاص مورد آزمون کم‌تجربه متفاوت است؛ بنابراین با استناد بر نتایج آمار توصیفی گفته می‌شود با افزایش تجربه، توجه به اطلاعات غیر مالی از جمله اطلاعات محیطی، اجتماعی و راهبردی بیشتر شده است؛ همچنین تأثیرگذاری این اطلاعات بر تصمیم اشخاص با تجربه نیز بیشتر از اشخاص کم‌تجربه است.

هدف این مرحله، بررسی و حصول اطمینان از تفاوت پاسخ‌های گروه‌های مورد آزمون است؛ بنابراین با توجه به وجود داشتن یا نداشتن شرایط پارامتری، باید از آزمون تی - زوجی یا ویلکاکسون استفاده شود؛ از این رو ابتدا با استفاده از آزمون کالموگروف - اسمیرنوف وضعیت توزیع داده‌ها بررسی شده است. نتایج این آزمون در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول (۳) نتایج آزمون کالموگروف - اسمیرنوف

Table (3). Kalmogorov - Smirnov test results

گروه اول		گروه دوم		گروه سوم	
آماره آزمون	سطح معناداری	آماره آزمون	سطح معناداری	آماره آزمون	سطح معناداری
۰/۲۶۸	۰/۰۰۰۰	۰/۱۵۳	۰/۰۰۰۰	۰/۱۳۶	۰/۰۰۰۰

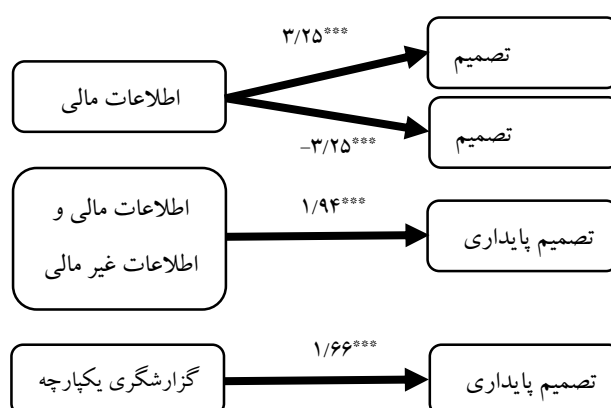
نتایج این آزمون نشان می‌دهد داده‌ها در سه گروه با نبود توزیع نرمال مواجه است؛ چون سطح معناداری آزمون کمتر از ۵ درصد است؛ بنابراین از آنجا که شرایط پارامتری برقرار نیست، باید از آزمون ناپارامتری ویلکاکسون استفاده شود. نتایج آزمون ویلکاکسون برای هر سه گروه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول (۴) نتایج آزمون ویلکاکسون

Table (4). Wilcoxon test results

گروه اول - گروه دوم		گروه اول - گروه سوم		گروه دوم - گروه سوم	
آماره Z	سطح معناداری	آماره Z	سطح معناداری	آماره Z	سطح معناداری
-۸/۰۹۱	۰/۰۰۰	-۷/۴۹۱	۰/۰۰۰	-۰/۳۶۱	۰/۷۱۸

سطح معناداری این آزمون برای تفاوت میانگین بین گروه اول و گروه دوم در کنار تفاوت میانگین گروه اول و سوم کمتر از یک درصد است؛ بنابراین بین تصمیم‌گیری گروه اول با گروه دوم و سوم تفاوت معناداری وجود دارد. این نتیجه بیانگر آن است که به اطلاعات غیر مالی از جمله اطلاعات محیطی، اجتماعی و راهبردی در مدل تصمیم‌گیری اشخاص توجه می‌شود؛ با این حال تفاوت معناداری بین پاسخ گروه دوم و سوم مشاهده نشده است که این موضوع نشان می‌دهد شکل ارائه اطلاعات در چارچوب گزارشگری یکپارچه تفاوتی با ارائه همان اطلاعات به روش ساده و سنتی ندارد. بنابر اطلاعات آمار توصیفی و آزمون ویلکاکسون، فرضیه اول پژوهش تأیید می‌شود؛ با این حال برای اطمینان بیشتر، مسیر اطلاعات مالی به سمت تمایل برای تصمیم‌گیری اقتصادی به شرح شکل ۳ در نرم‌افزار Amos24 مدل‌سازی و بررسی شده است.

شکل (۳) نتایج برآورد ضرایب مسیر

Figure (3). Results of path coefficient estimation

ضریب برآورد شده برای مسیر اطلاعات مالی به تصمیم اقتصادی برابر با $3/25$ با سطح معناداری کمتر از یک درصد است. این نتیجه نشان می‌دهد زمانی که فقط اطلاعات مالی به سرمایه‌گذاران داده شود، ایشان تصمیماتی با بازده آتی بیشتر اتخاذ می‌کنند. این نتیجه پیش‌بینی شدنی توسط نظریه اقتصادی نئوکلاسیک حمایت می‌شود؛ بنابراین فرضیه اول پژوهش تأیید می‌شود؛ درمقابل ضریب برآورد شده برای مسیر اطلاعات پایداری (اطلاعات مالی و غیر مالی) به تصمیم پایداری برابر با $1/94$ با سطح معناداری کمتر از یک درصد است؛ بنابراین اشخاص مورد آزمون در مدل تصمیم‌گیری خود وزن مناسبی به اطلاعات اجتماعی، محیط زیستی و راهبردی شرکت اختصاص می‌دهند؛ پس با استناد بر آمار توصیفی، آزمون ویلکا کسون برای گروه اول - دوم و سطح معناداری ضریب مسیر برآورد شده برای مسیر گزارش پایداری به تصمیم پایداری، فرضیه دوم پژوهش نیز تأیید می‌شود.

در نهایت، ضریب برآورد شده برای مسیر اطلاعات مبتنی بر گزارشگری یکپارچه به تصمیم پایداری برابر با $1/66$ با سطح معناداری کمتر از یک درصد است؛ بنابراین استنباط می‌شود که ارائه اطلاعات گزارشی یکپارچه نیز مانند اطلاعات گزارش‌های پایداری بر مدل تصمیم‌گیری اشخاص تأثیر می‌گذارد و تصمیم ایشان را به سمت تصمیمات پایداری در برابر تصمیمات اقتصادی سوق می‌دهد؛ علاوه بر این نتایج آزمون من - وینتی (جدول ۵) نشان می‌دهد اشخاصی که اطلاعات گزارشی یکپارچه در دست دارند، نسبت به اشخاصی که تنها اطلاعات مالی مبتنی بر گزارشگری سنتی را در اختیار دارند، اقدام به سرمایه‌گذاری در شرکت پایدار می‌کنند؛ بنابراین فرضیه سوم پژوهش نیز تأیید می‌شود.

جدول (۵) نتایج آزمون من - وینتی

Table (5). Mann - Whitney test results

میانگین رتبه	تعداد	گروه	تصمیم‌گیری
۱۰۳/۲۹	۱۶۰	اطلاعات مالی	
۱۹۳/۰۹	۱۲۴	گزارشگری یکپارچه	

جدول (۶) نتایج معناداری آزمون من - وینتی

Table (6). Significant results of Mann - Whitney test

۳۶۴۶	آماره من - وینتی
-۹/۳۲۴	آماره z
۰/۰۰۰	سطح معناداری آزمون

برای آزمون فرضیه چهارم نیز از آزمون من - وینتی استفاده شده است. براساس فرضیه چهارم، تصمیم‌گیرندگانی که اطلاعات یکپارچه در اختیار دارند، بیش از تصمیم‌گیرندگانی که اطلاعات مالی و غیر مالی را به شکل توأمان در دست دارند، در شرکت پایدار سرمایه‌گذاری می‌کنند. نتایج آزمون من - وینتی به شرح جدول ۷ است.

جدول (۷) نتایج آزمون من - وینتی

Table (7). Mann - Whitney test results

میانگین رتبه	تعداد	گروه	تصمیم‌گیری
۱۳۱/۹۸	۱۳۶	اطلاعات مالی و غیر مالی	
۱۲۷/۸۱	۱۲۳	گزارشگری یکپارچه	

با توجه به جدول ۷، نتایج آزمون من - ویتنی نشان می‌دهد ارائه اطلاعات مالی و غیر مالی به صورت توامان در مقابل ارائه اطلاعات با استفاده از سیستم گزارشگری یکپارچه، موجب سرمایه‌گذاری بیشتری در شرکت‌های «پایدار» می‌شود؛ با این حال با توجه به نتایج ارائه‌شده در جدول ۸، این تفاوت، معنادار نیست و به آن استناد نمی‌شود؛ پس فرضیه چهارم پژوهش بنابر دو آزمون ویلکاکسون و من - ویتنی رد می‌شود.

جدول (۸) نتایج معناداری آزمون من - ویتنی

Table (8). Significant results of Mann - Whitney test

آماره من - ویتنی	۸۰۹۵
آماره Z	-۰/۴۵۰
سطح معناداری آزمون	۰/۶۵۳

نتایج و پیشنهادها

توانایی نداشتن سیستم گزارشگری مالی سستی برای تأمین نیازهای اطلاعاتی تصمیم‌گیرندگان، موجب شده است که تدوین‌کنندگان استانداردهای حسابداری در کنار تمایل واحدهای اقتصادی، به طراحی سیستم گزارشگری نوینی با نام گزارشگری یکپارچه اقدام کنند؛ با این حال آثار به‌کارگیری این نوع سیستم گزارشگری در بسیاری از موضوعات از جمله تصمیم‌گیری به‌روشنی مشخص نیست؛ از این رو این پژوهش به دنبال تأثیر انتشار اطلاعات غیر مالی و استفاده از سیستم گزارشگری یکپارچه بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران بوده است. یافته‌ها حاکی از آن است که تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات مالی منجر به تصمیم اقتصادی و منطقی خواهد شد. درواقع، اگر شخص تصمیم‌گیرنده تنها براساس اطلاعات مالی تصمیم بگیرد، تصمیمی متناسب با تعریف نظریه‌های اقتصادی کلاسیک اتخاذ می‌کند. در چنین محدوده‌ای از گزارشگری اطلاعات، تصمیم‌گیرنده تنها منفعت شخصی را در نظر می‌گیرد، برای حداکثرکردن منافع شخصی خود گام برمی‌دارد و عوامل دیگر مانند مؤلفه‌های محیطی، اجتماعی و راهبردی را در تصمیم‌گیری‌های خود در نظر نمی‌گیرد؛ البته این موضوع مطابق با دیدگاه سیمون^۱ (۱۹۵۷) منطقی و عقلایی است؛ چون زمانی انتظار می‌رود تصمیم اشخاص از اطلاعات غیر مالی تأثیر بگیرد که این اطلاعات افشا شود. نتیجه آزمون این فرضیه با پژوهش اسچ و همکاران (۲۰۱۹)، شپرد^۲ (۲۰۱۴) و سیمونز^۳ و همکاران (۱۹۹۹) مشابه است؛ علاوه بر این نتایج نشان می‌دهد تصمیم اشخاص در زمانی که اطلاعات مالی و غیر مالی با هم گزارش شوند، متفاوت است با زمانی که فقط اطلاعات مالی منتشر می‌شود. درواقع، افراد در این شرایط به تأثیر تصمیم خود بر عوامل «پایداری» توجه بیشتری می‌کنند. دو استنباط متفاوت از نتیجه آزمون فرضیه دوم وجود دارد؛ اینکه اشخاص مورد آزمون با بررسی اطلاعات غیر مالی از جمله اطلاعات مربوط به عوامل محیطی، اجتماعی و راهبردی به این نتیجه رسیدند که ضعف عملکرد واحد اقتصادی در رابطه با این مؤلفه‌های یادشده موجب می‌شود شرکت در آینده با عملکرد مالی ضعیفی نیز همراه باشد یا برعکس؛ بنابراین با همان رویکرد تصمیم عقلایی برای حداکثرکردن منافع شخص خود به اتخاذ چنین تصمیمی اقدام می‌کنند؛ همچنین ممکن است استدلال مشارکت‌کنندگان برای اتخاذ چنین تصمیمی فراتر از دستیابی به منافع شخصی باشد؛ به عبارت دیگر آنها براساس اینکه واحد اقتصادی چقدر به محیط زیست، شرایط کارکنان و جامعه اهمیت می‌دهد، به آن مشروعیت می‌بخشند و در آن شرکت سرمایه‌گذاری می‌کنند. در هر صورت نتیجه این فرضیه اهمیت انتشار اطلاعات غیر مالی را نشان می‌دهد. درنهایت، نتیجه آزمون این فرضیه با نتایج

^۱. Simon

^۲. Shepherd

^۳. Simons

پژوهش ریخارد سون و هولم^۱ (۲۰۰۸)، کیو^۲ و همکاران (۲۰۱۶) و اسچ و همکاران (۲۰۱۹) مطابقت دارد. در ادامه، تفاوت تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات مندرج در گزارشگری یکپارچه نسبت به ارائه اطلاعات مالی بررسی شد. یافته‌ها بیانگر آن است که انتشار اطلاعات به وسیله گزارشگری یکپارچه نیز مانند ارائه اطلاعات مالی و غیر مالی به صورت توانمند، بر تصمیم افراد تأثیر شایان توجه و معناداری برجای می‌گذارد. این نتیجه نشان می‌دهد اشخاص مورد آزمون، اطلاعات گزارش‌های یکپارچه را درک و در مدل تصمیم‌گیری خود از این اطلاعات استفاده می‌کنند. نتیجه آزمون این فرضیه با پژوهش ابهاواوانسا و گاتری^۳ (۲۰۱۰)، گوش و وو^۴ (۲۰۱۲) و اسچ و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد. در نهایت، فرضیه چهارم پژوهش یعنی تفاوت تصمیم‌گیری مبتنی بر گزار شگری یکپارچه نسبت به تصمیم‌گیری مبتنی بر اطلاعات مالی و غیر مالی به صورت توانمند، بررسی شد. نتیجه این آزمون نشان می‌دهد افرادی که براساس اطلاعات منتشر شده مبتنی بر گزارشگری یکپارچه تصمیم‌گیری می‌کنند، نسبت به افرادی که برپایه اطلاعات ارائه شده مالی و غیر مالی تصمیم می‌گیرند، کمتر اقدام به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های «پایدار» می‌کنند؛ با این حال این رتبه‌بندی از لحاظ آماری شایان توجه نیست و تفاوت معناداری بین تصمیم اشخاص مشاهده نشد در زمانی که تصمیم خود را مبتنی بر اطلاعات گزارشگری یکپارچه قرار می‌دهند نسبت به زمانی که همان اطلاعات را به صورت سیستم گزارشگری سنتی دریافت می‌کنند. پذیرفته نشدن این فرضیه حاکی از آن است که پدیده‌های مختلف علوم شناختی که تأثیرگذار بر تصمیم هستند، از جمله اثر شکل و شیوه بیان مطلب، اثر درهم‌تافتگی، اثر اطلاعات نامربوط و ... و همچنین تعیین روابط و تعاملات بین انواع اطلاعات مالی و غیر مالی با یکدیگر بر تصمیم اشخاص مورد آزمون تأثیر نمی‌گذارد. نتیجه این فرضیه با پژوهش بورک و کلارک^۵ (۲۰۱۶)، همپتون (۲۰۱۲) و اسچ و همکاران (۲۰۱۹) مغایر است که اظهار داشتند اطلاعات مندرج در سیستم گزارشگری یکپارچه، مبنای اطلاعاتی باکیفیت‌تری را فراهم می‌کند و با چشم‌انداز بلندمدت‌تری به تصمیم‌گیرندگان کمک می‌کند تا تصمیمات مربوط به پایداری اتخاذ کنند.

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد سرمایه‌گذاران در صورت منتشر نشدن اطلاعات غیر مالی، از این اطلاعات صرف نظر و تنها بر مبنای اطلاعات مالی تصمیم‌گیری می‌کنند. این واقعیت ممکن است از لحاظ اقتصادی و اخلاقی برای سرمایه‌گذار بسیار مخاطره‌آمیز باشد؛ زیرا شاخص‌های مالی از اطلاعات غیر مالی تأثیر می‌پذیرند؛ بنابراین با حذف اطلاعات غیر مالی پیش‌بینی و وضعیت مالی آینده واحد اقتصادی به طور درست امکان‌پذیر نیست؛ همین‌طور ممکن است واحد اقتصادی که از انتشار اطلاعات غیر مالی ممانعت می‌کند، از لحاظ تعامل با محیط زیست، اجتماع، کارکنان، مشتریان و ... در وضعیت مناسبی قرار نداشته باشد؛ بنابراین به سرمایه‌گذاران پیشنهاد می‌شود در تصمیم‌گیری خود برای سرمایه‌گذاری در واحد اقتصادی به اطلاعات غیر مالی نیز رجوع کنند؛ چون منجر به اتخاذ تصمیمات باکیفیت‌تری می‌شود؛ علاوه بر این با استناد بر نتایج فرضیه‌های پژوهش، مؤلفه‌های محیطی، اجتماعی، راهبردی و ... در جذب سرمایه‌گذار بسیار با اهمیت است. در واقع، امروزه واحدهای اقتصادی تنها با تمرکز بر بهبود شاخص‌های مالی امکان ادامه‌دادن به فعالیت اقتصادی خود را ندارند؛ بنابراین به مدیران واحدهای اقتصادی پیشنهاد می‌شود با انتشار اطلاعات غیر مالی اعتماد عمومی را جذب و با هزینه کمتری تأمین سرمایه کنند.

ضرورت پژوهش تجربی درباره گزارشگری و به‌ویژه گزارشگری یکپارچه در جایگاه سبک نوینی از گزارشگری به‌طور کامل مشهود است؛ با این حال پژوهش‌های کمی در رابطه با گزار شگری یکپارچه و مؤلفه‌های مرتبط با این سیستم گزارش‌دهی از جمله شکل و شیوه ارائه اطلاعات، درهم‌تافتگی اطلاعات، تعامل بین اطلاعات و نوع اطلاعات ارائه شده و تأثیر آنها بر کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان صورت گرفته است؛ از این رو پیشنهاد می‌شود پژوهشگران علاقمند به این حوزه، اثر عوامل یاد شده (ویژگی‌های گزار شگری یکپارچه) را بر تصمیم‌گیری بررسی کنند؛ افزون بر این بیشتر پژوهش‌های انجام شده در رابطه با گزار شگری

1. Rikhardsson and Holm

2. Qiu

3. Abhayawansa and Guthrie

4. Ghosh and Wu

5. Burke and Clark

یکپارچه، در جامعه سرمایه‌گذاران صورت گرفته است؛ بنابراین به پژوهشگران توصیه می‌شود تأثیر اطلاعات و شکل ارائه اطلاعات گزار شگری یکپارچه بر تصمیم‌گیرندگان درون سازمانی را نیز بررسی کنند تا مشخص شود که آیا در صورت انتشار گزار شگری یکپارچه، تصمیم‌گیرندگان داخلی از این منبع اطلاعاتی استفاده می‌کنند و آیا گزار شگری یکپارچه نسبت به گزار شگری سنتی کیفیت قضاوت و تصمیم‌گیری، تصمیم‌گیرندگان درون‌سازمانی را افزایش می‌دهد یا موجب سردرگمی ایشان خواهد شد.

مهم‌ترین محدودیت این پژوهش، فرض تصمیم‌گیری لحظه‌ای است. در پژوهش حاضر به‌علت دسترسی‌نداشتن به اشخاصی که توان و فرصت لازم برای پاسخگویی چند هفته‌ای را داشته باشند، به اجبار از این روش تصمیم‌گیری استفاده شد. در این پژوهش از اشخاص مورد آزمون درخواست شده است که پس از مطالعه سناریو بلافاصله تصمیم‌گیری کنند؛ این در حالی است که چنین تصمیماتی نیازمند زمان مناسب و قضاوت‌های مرحله‌ای چند هفته‌ای است.

منابع فارسی

- ابوالفتحی، حسن، جعفری، محبوبه، نوراله زاده، نوروز، و خسروی پور، نگار. (۱۴۰۰). بررسی پیامدهای اقتصادی کیفیت گزار شگری یکپارچه با توجه به نقش ویژگی‌های شرکتی. *پژوهش‌های تجربی حسابداری*، ۱۱(۲)، ۱۸۱-۲۰۰.
- ابوالفتحی، حسن، نوراله زاده، نوروز، جعفری، محبوبه، و خسروی پور، نگار. (۱۳۹۹). بررسی پیامدهای کیفیت گزار شگری یکپارچه بر ارزش‌گذاری شرکت‌ها و عملکرد آتی شرکت با تأکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی. *دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت*، ۹(۳۵)، ۱۳۳-۱۹۹.
- بیز، سارا. (۲۰۰۸). *قضاوت و تصمیم‌گیری در حسابداری*. (علی پارسائیان، ترجمه چاپ دوم، ۱۳۹۵) تهران: نشر اتحاد.
- رضایی، فرزین، ترابیان، محسن، و مختاری، فرشته. (۱۳۹۷). ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزار شگری یکپارچه. *پژوهش در حسابداری و علوم اقتصادی*، ۲(۵)، ۶۷-۸۰.
- مرشدزاده، مهناز، و قربانی، محمود. (۱۳۹۶). تفکر یکپارچه؛ گزار شگری یکپارچه. *مجله حسابرس*، ۹۳، ۵۱-۴۴.
- ویدیعی، محمدحسین، خلیلان، موحده‌علی، هزارخانی، سید اسماعیل، و توسلی، فدیة فاطمه. (۱۳۹۲). بررسی آخرین تحولات گزار شگری مالی یکپارچه، همایش حسابداری ایران، ۱۱.

References

- Abhayawansa, S. & Guthrie, J. (2010). Intellectual capital and the capital market: A review and synthesis. *Journal of Human Resource Costing & Accounting*, 14(3), 196-226. <https://doi.org/10.1108/14013381011095472>
- Abolfathi, H., Jafari, M., Noorullahzadeh, N. & Khosravipour, N. (2021). Investigating the economic implications of integrated reporting quality with respect to the role of corporate characteristics. *Empirical Accounting Research*, 11(2), 181-200. (In Persian)
- Abolfathi, H., Noorullahzadeh, N., Jafari, M. & Khosravipour, N. (2020). Investigating the implications of integrated reporting quality on company valuation and company future performance with emphasis on the role of complexity and external financing needs. *Management Accounting and Auditing Knowledge*, 9(35), 133-199. (In Persian)
- Amran, A. & Keat Ooi, S. (2014). Sustainability reporting: Meeting stakeholder demands. *Strategic Direction*, 30(7), 38-41. <https://doi.org/10.1108/SD-03-2014-0035>.
- Bhimani, A. & Langfield-Smith, K. (2007). Structure, formality and the importance of financial and non-financial information in strategy development and implementation. *Management Accounting Research*, 18(1), 3-31. <https://doi.org/10.1016/j.mar.2006.06.005>.
- Bonner, S. (2008). *Judgment and Decision Making in Accounting*. (Ali Parsaian, Second Edition Transl., 2016) Tehran: Etihad Publishing. (In Persian)
- Burke, J. & Clark, C. E. (2016). The business case for integrated reporting: Insights from leading practitioners, regulators, and academics. *Business Horizons*, 59(3), 273-283. <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2016.01.001>.
- Capusneanu, S., Barbu, C. M. & Aslam, H. D. (2012). New dimensions of performance measurement. *Annales Universitatis Apulensis: Series Oeconomica*, 14(2), 334-347.
- Chapman G. B. & Johnson E. J. (1999). Anchoring, confirmatory search, and the construction of values. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 79(3), 115-153.

- Chapman, G. B. & Johnson, E. J. (2002). Incorporating the irrelevant: Anchors in judgments of belief and value. In T. Gilovich, D. Griffin, & D. Kahneman (Eds.), *Heuristics and biases: The psychology of intuitive judgment* (pp. 120–138). Cambridge : Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511808098.008>.
- Cheng, M. M., Green, W. J. & Ko, J. C. W. (2014). The impact of strategic relevance and assurance of sustainability indicators on investors' decisions. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 34(1), 131-162. <https://doi.org/10.2308/ajpt-50738>.
- Choo, C. W. (2006). *The knowing organization: How organizations use information to construct meaning, create knowledge, and make decisions* (2nd ed.). New York: Oxford University Press.
- Churet, C. & Eccles, R. G. (2014). Integrated reporting, quality of management, and financial performance. *Journal of Applied Corporate Finance*, 26(1), 56-64. <https://doi.org/10.1111/jacf.12054>.
- Clayton, A. F., Rogerson, J. M. & Rampedi, I. (2015). Integrated reporting vs. sustainability reporting for corporate responsibility in South Africa. *Bulletin of Geography- Socio- Economic Series*, 29(29), 7-17. <https://doi.org/10.1515/bog- 2015- 0021>.
- Cohen, J. R., Holder- Webb, L. & Zamora, V. L. (2015). Nonfinancial information preferences of professional investors. *Behavioral Research in Accounting*, 27(2), 127-153. <https://doi.org/10.2308/bria- 51185>.
- Cohen, J., Holder- Webb, L., Nath, L. & Wood, D. (2011). Retail investors' perceptions of the decision- usefulness of economic performance, governance, and corporate social responsibility disclosures. *Behavioral Research in Accounting*, 23(1), 109-129. <https://doi.org/10.2308/ bria.2011.23.1.109>.
- Dumay, J., Bernardi, C., Guthrie, J. & Demartini, P. (2016). Integrated reporting: A structured literature review. *Accounting Forum*, 40(3), 166-185. <https://doi.org/10.1016/j.accfor.2016.06.001>.
- Esch, M., Schnellbacher, B. & Wald, A. (2019). Does integrated reporting information influence internal decision making? An experimental study of investment behavior. *Business Strategy and the Environment*, 28(4), 599-610. <https://doi.org/10.1002/bse.2267>.
- Epstein, M. J. & Roy, M. J. (2001). Sustainability in action: Identifying and measuring the key performance drivers. *Long Range Planning*, 34(5), 585-604. [https://doi.org/10.1016/S0024- 6301\(01\)00084- X](https://doi.org/10.1016/S0024- 6301(01)00084- X).
- Ghosh, D. & Wu, A. (2012). The effect of positive and negative financial and nonfinancial performance measures on analysts' recommendations. *Behavioral Research in Accounting*, 24(2), 47–64. <https://doi.org/ 10.2308/bria- 10283>.
- Hampton, R. (2012). Brace yourself: More regulatory changes. *Accountancy SA*, 14(2), 22-23.
- Huk, T. (2006). Who benefits from learning with 3D models? The case of spatial ability. *Journal of Computer Assisted Learning*, 22(6), 392-404. <https://doi.org/10.1111/j.1365- 2729.2006.00180.x>.
- Ittner, C. D., Larcker, D. F. & Rajan, M. V. (1997). The choice of performance measures in annual bonus contracts. *Accounting Review*, 72(2), 231-255.
- Kahneman, D., Slovic, P. & Tversky, A. (Eds.) (1982). *Judgment under uncertainty: Heuristics and biases*. New York: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511809477>.
- Knauer, A. & Serafeim, G. (2014). Attracting long- term investors through integrated thinking and reporting: A clinical study of a biopharmaceutical company. *Journal of Applied Corporate Finance*, 26(2), 57-64. <https://doi.org/10.1111/jacf.12067>.
- Lai, A., Melloni, G. & Stacchezzini, R. (2016). Corporate sustainable development: Is 'integrated reporting' a legitimization strategy? *Business Strategy and the Environment*, 25(3), 165–177. <https://doi.org/10.1002/bse.1863>
- Lambert, R. A. (1998). Customer satisfaction and future financial performance discussion of are nonfinancial measures leading indicators of financial performance? An analysis of customer satisfaction. *Journal of Accounting Research*, 36, 37-46. <https://doi.org/10.2307/2491305>.
- Laszlo, C. & Zhexembayeva, N. (2011). Embedded sustainability: A strategy for market leaders. *European Financial Review*, 15, 38-41.
- Lev, B. & Zarowin, P. (1999). The boundaries of financial reporting and how to extend them. *Journal of Accounting Research*, 37(2), 353-385. <https://doi.org/10.2307/2491413>.
- Lin, S. (2007). The modified internal rate of return and investment criterion. *The Engineering Economist*, 21(4), 237-247. <https://doi.org/10.1080/00137917608902796>.
- Luft, J. (2009). Nonfinancial information and accounting: A reconsideration of benefits and challenges. *Accounting Horizons*, 23(3), 307-325. <https://doi.org/10.2308/acch.2009.23.3.307>.
- Meadow, C. T. & Yuan, W. (1997). Measuring the impact of information: Defining the concepts. *Information Processing & Management*, 33(6), 697-714. [https://doi.org/10.1016/S0306- 4573\(97\)00042- 3](https://doi.org/10.1016/S0306- 4573(97)00042- 3).
- Michelon, G. (2011). Sustainability disclosure and reputation: A comparative study. *Corporate Reputation Review*, 14(2), 79-96. <https://doi.org/ 10.1057/crr.2011.10>.
- Morshedzadeh, M. & Ghorbani, M. (2016). Integrated thinking; Integrated reporting. *Journal Of The Auditor*, 93, 44-51. (In Persian)
- Oliver, J., Vesty, G. & Brooks, A. (2016). Conceptualising integrated thinking in practice. *Managerial Auditing Journal*, 31(2), 228-248. <https://doi.org/10.1108/MAJ- 10- 2015- 1253>.

- Papadakis, V. M., Lioukas, S. & Chambers, D. (1998). Strategic decision- making processes: The role of management and context. *Strategic Management Journal*, 19(2), 115-147. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-0266\(199802\)19:23.0.CO;2-5](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-0266(199802)19:23.0.CO;2-5).
- Pike, B., Curtis, M. B. & Chui, L. (2013). How does an initial expectation bias influence auditors' application and performance of analytical procedures? *Accounting Faculty Publications*, 88(4), 1413-1431.
- Qiu, Y., Shaukat, A. & Tharyan, R. (2016). Environmental and social disclosures: Link with corporate financial performance. *British Accounting Review*, 48(1), 102–116. <https://doi.org/10.1016/j.bar.2014.10.007>.
- Rezaei, F., Torabian, M. & Mokhtari, F. (2018). Relation of the value of accounting information in the integrated reporting approach. *Research in Accounting and Economic Sciences*, 2(5), 67-80. (In Persian)
- Rikhardsson, P. & Holm, C. (2008). The effect of environmental information on investment allocation decisions: An experimental study. *Business Strategy and the Environment*, 17(6), 382–397. <https://doi.org/10.1002/bse.536>.
- Rowbottom, N. & Locke, J. (2016). The emergence of <IR>. *Accounting and Business Research*, 46(1), 83–115. <https://doi.org/10.1080/00014788.2015.1029867>.
- Schwarz, J., Beloff, B. & Beaver, E. (2002). Use sustainability metrics to guide decision- making. *Chemical Engineering Progress*, 98(7), 58-63.
- Schwenk, C. R. (1995). Strategic decision- making. *Journal of Management*, 21(3), 471-493. <https://doi.org/10.1177/014920639502100304>.
- Serafeim, G. (2015). Integrated reporting and investor clientele. *Journal of Applied Corporate Finance*, 27(2), 34-51. <https://doi.org/10.1111/jacf.12116>.
- Shepherd, N. & Rudd, J. M. (2014). The influence of context on the strategic decision- making process: A review of the literature. *International Journal of Management Reviews*, 16(3), 340-364. <https://doi.org/10.1111/ijmr.12023>.
- Simon, H. A. (1957). *Models of man. Social and rational; mathematical essays on rational human behavior in a social setting*. New York: Wiley.
- Simon, H. A. (1979). Rational decision making in business organizations. *American Economic Review*, 69(4), 493-513.
- Simons, T., Pelled, L. H. & Smith, K. A. (1999). Making use of difference: Diversity, debate and decision comprehensiveness in top management teams. *Academy of Management Journal*, 42(6), 662-673.
- Socea, A. D. (2012). Managerial decision- making and financial accounting information. *Procedia—Social and Behavioral Sciences*, 58, 47-55. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.09.977>.
- Steyn, M. (2014). Organisational benefits and implementation challenges of mandatory integrated reporting: Perspectives of senior executives at South African listed companies. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 5(4), 476-503. <https://doi.org/10.1108/SAMPJ-11-2013-0052>.
- Tversky, A. & Kahneman, D. (1974). Judgment under uncertainty: Heuristics and biases. *Science*, 185, 1124-1130. <https://doi.org/10.1126/science.185.4157.1124>.
- Wadi'i, M., Khalilan, A., Hazarkhani, S. E. & Tavassoli, F. F. (2013). Review of the latest developments in integrated financial reporting. *Iran Accounting Conference*, 11. (In Persian).

پیوست ۱- فرآیند پرسشنامه

سناریوی گروه اول - تنها با اطلاعات مالی

الف) قسمت مشابه برای تمام گروهها

لطفاً تصور کنید قصد سرمایه‌گذاری در دو شرکت الف و ب را دارید. توضیحات مربوط به هر شرکت را به دقت بخوانید و نسبت به تصمیم برای سرمایه‌گذاری اقدام کنید.

تحلیلگران هر دو شرکت را بررسی کردند و به نتایج زیر دست یافتند:

تحلیلگران پس از بررسی شرکت الف بازده سرمایه‌گذاری ۷ درصد را برای این شرکت پیش‌بینی کردند.

تحلیلگران پس از بررسی شرکت ب بازده سرمایه‌گذاری ۹ درصد را برای این شرکت پیش‌بینی کردند.

ب) قسمت مختص برای گروه اول

گفتنی است که اطلاعات دیگر در رابطه با شرکت الف و شرکت ب، اطلاعات نامربوط شناسایی شد؛ بنابراین آنها هیچ اطلاعاتی درباره تأثیرات محیطی، اجتماعی و همین‌طور حاکمیت مورد انتظار از هر دو شرکت دریافت نمی‌کنند.

ج) قسمت مشابه برای تمام گروهها

تصور کنید بودجه یک میلیارد ریالی برای سرمایه‌گذاری در شرکت الف و ب در اختیار شما قرار داده شده است. لطفاً شرکت مدنظر خود را برای سرمایه‌گذاری انتخاب کنید (ستاره‌هایی که پر کرده‌اید، میزان سرمایه‌گذاری شما در شرکت الف و ستاره‌هایی که پر نکرده‌اید، میزان سرمایه‌گذاری شما در شرکت ب را نشان می‌دهد:

قسمت الف و ج در سناریوهای بعدی نیز وجود دارد؛ بنابراین از تکرار آن خودداری شده است. قسمت ب برای سایر سناریوها متفاوت است.

سناریوی گروه دوم - با اطلاعات مالی و غیر مالی

قسمت مختص گروه دوم:

گفتنی است که علاوه بر اطلاعات مالی، اطلاعات غیر مالی نیز به شرح زیر وجود دارد:

اطلاعات غیر مالی	شرکت الف	شرکت ب
محیطی	انتشار گاز گلخانه‌ای: ۱۰۰۰ تن	انتشار گاز گلخانه‌ای: ۴۰۰۰ تن
اجتماعی	شاخص فرهنگ، بهداشت و اقتصاد (شامل ارائه دوره‌های بهداشتی و درمانی، مشاوره‌های روانشناسی، کارگاه‌های قوانین کار و...): ۱۰ درصد	شاخص فرهنگ، بهداشت و اقتصاد (شامل ارائه دوره‌های بهداشتی و درمانی، مشاوره‌های روانشناسی، کارگاه‌های قوانین کار و...): ۴ درصد
راهبردی	وفاداری کارکنان: ۴۵ درصد	وفاداری کارکنان: ۱۵ درصد

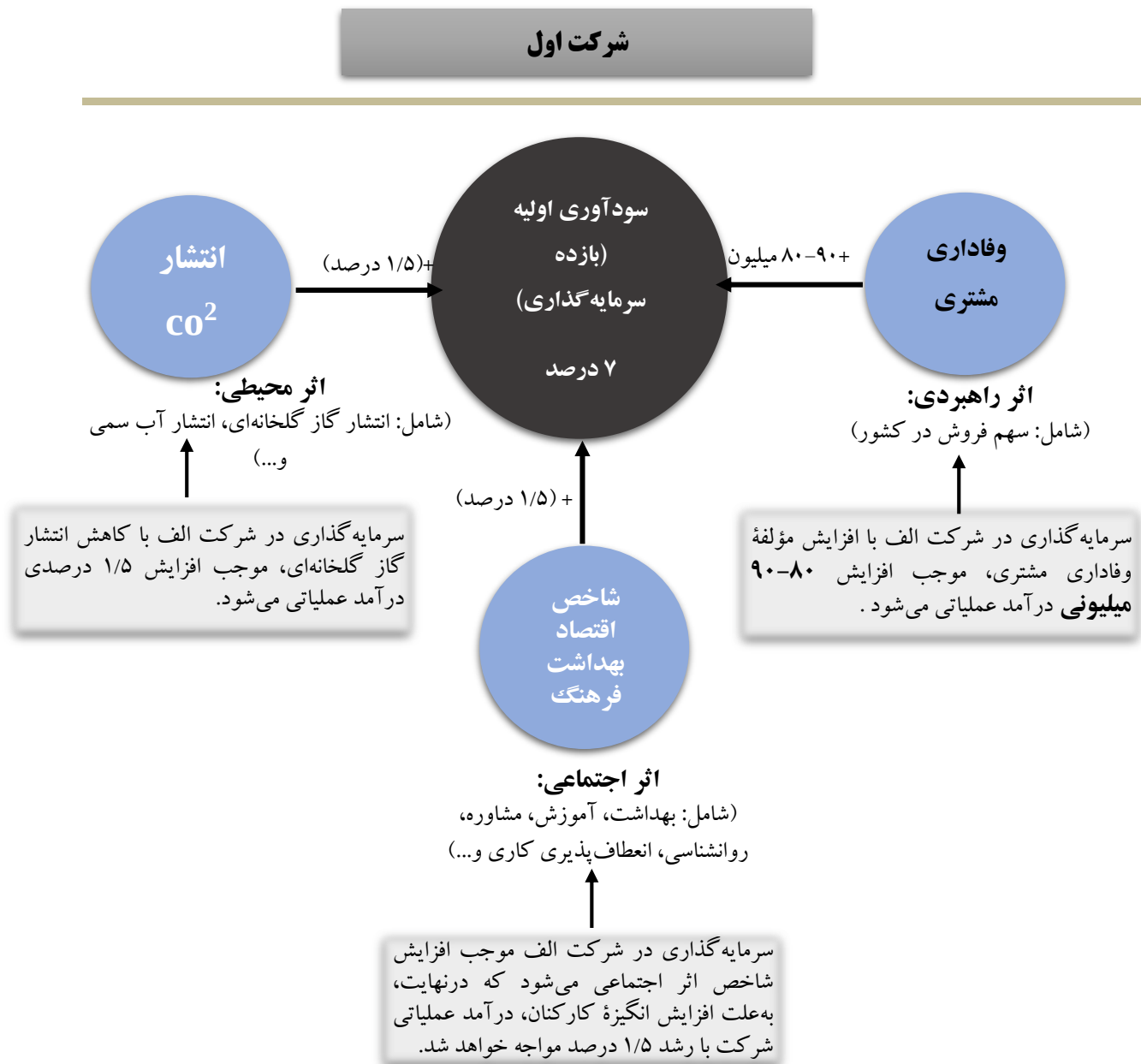
(Esch and et al., 2019)

سناریوی گروه سوم - طبق گزارشگری یکپارچه

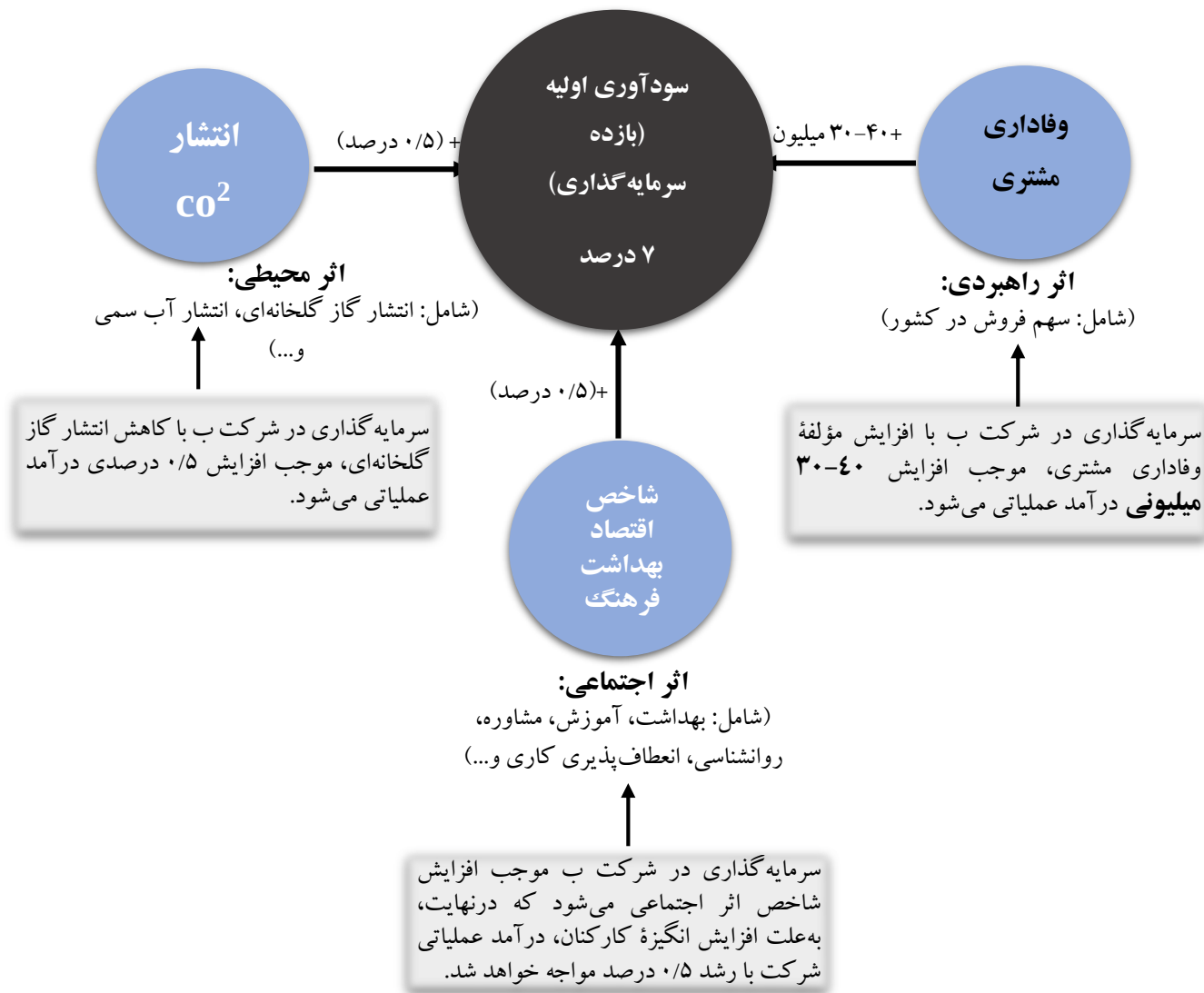
قسمت مختص گروه سوم:

گفتنی است که علاوه بر اطلاعات ارائه‌شده، نمایش تصویری تعاملات اطلاعات مالی و غیر مالی برای هر شرکت به شکل زیر است:

شرکت اول

شرکت دوم

(Esch and et al., 2019)